

8393

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா
உள் காடு ரூ. 7 8 0
புற காடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—
வொள்ளர் தெரு,
புணைக்கம், சேன்னை.

Vol 6.]

1933 வரு மார்ச் மீ 30உ

[No. 13

பொருளடக்கம்.

1. தலைவக்கம் (Leader)	241	7. வாலி வதை (ஞர் ஆராய்ச்சி)	
2. கம்பாமாயணம் (மாசிசன் வதைப்படலம்)		V. V. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார், B.A.,B.L.	250
T. N. சேஷராசலம்	B.A.,B.L.	8. தமிழ்ப் பாடம்	
3. தேவகி (ஞர் காவல்)		(சனவெண்பா - கலீநீக்கு காண்டம்)	253
K. இராஜகோபாலன்	244	9. பொதிகை நிகண்டு (கோரம், குசரம்)	
4. சோம்பல் - C. கந்தரையர்	B.A.	S. லையாபுரிப் பிள்ளை	B.A.,B.L.
5. அப்பர் (64 கலைகள்-வியாகரணம்-குற்றகரம்)		10. திருக்குறள் நீதி (பொருட்டால்-ஒழியியல்)	
E. N. தணிகாசல முதலியார்	B.A.,B.L.	A. இராமலிங்கம்	256
6. நம்மாழ்வார் வைபவம் (4-ம் பத்து, 8-ம் தசகம்)		11. வர்த்தமானம்	259
K. இராஜகோபாலாச்சாரியார்	B.A.,B.L.		

கலாநிலயம்

விற்பதற்கே வேண்டும் விலை 2.

“யாமனைவரும் ஒரே விலையினராதலின் இனி அடிமைகளல்லேம்; மற்ற, எங்களில் ஒவ்வொருவரும் எம்சாட்டு மன்னவர்க ளாகிவிட்டோம்,” எனப் பறையறையவல்லவ ராயினும் பாக்கியர் தான் பெரிதென என்னுதற் கெம்மா வியலவில்லை. உள்ளொன்றும் வைக்காமற் புறமொன்று யேசுகின்ற சொற்கொடர் ஆரவாரங்களில் இதுவுமொன்று. ‘விலை’ என்ற அவ்வேழைச் சொல் மனிதனுடன் சேருமாயின், எக்கருத்தில் சேர்ந்தாலும், ஒருவனை இழிவையே உணர்த்திநிற்கின்றதே யன்றி, உயர்வினது உவகையை விளைக்குந் தரம் அத்தகிலலை. “என்றிற் சூரியர் கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் விற்பற் சூரியர் விரைந்து” என்னும் குறளினேயே பொருட்டாலை முடிவிற்குக் கொணர்ந்த திருவள்ளுவர், தம்மை விற்பற்கொள் கொணர்ந்த திருவள்ளுவர், தம்மை விற்பற்கொள் ளும் நீனைவினார் கல்லது விலைமதிப்பிட்டு நோக்கும் விதியில்லாமையை விளம்பி நகைக்கின்றார். விலை கொள்க் குறிப்பினும் இவர்தாம் மக்கள் அல்லவோ எனின், இத்தகு விடையாய், இணையொ உறைப்பு வாய்ந்த இளஞ்சிற்பினேயும், “மக்களே போல்வார் கயவர் அவரன்ன ஒப்பாரி யாக் கண்டதில்” என அவ்வதிகாரத்தின் முதலிலேயே விளம்பியுரை சொற்கள் மிலக்கிய வாய்மையாய்ந்தன.

எனின், விற்பற்கூறிய நிலையில் சமவிலை சாதிப்பதால் பெற்றப்பன் ஒன்று மில்லாமையுடன் கடக்கியு கேடுகளை கைவந்து நின்றனவாய் முடியும். வள்ளுவரைத் தனைக்கேகாண்டு அவருக்கு இணையாயுந் தீன்று நமக்கு உண்மையாயவோர் நற்கதியை நல்குகின்ற நெறியினை உணர்ந்துகின்றபுலவர் பெருந்தகை கம்பர், “அற்றல் நல்லறமல்ல தில்லாமையால் ஏற்ற

மல்லது இழிதக வில்லையே” என்று சொப்பிய தத்துவத்தை மாந்தர் மறப்பாராயின், மறந்த வன்றே மரித்தல் நலம்.

திருக்குறள் தந்த வள்ளுவர் பெரியவரோ, அல்லது, இக்காலம் வாய்வந்தன வழங்கும், ‘தலைவர்கள்—அவர் யாவரே யாயினும்—பெரியவர்களே! கம்பர் பெரியவரோ; அல்லது இக்காலத்துக் கட்டுரையாளர்தாம், அவர் யாவரே யாயினும், பெரியவர்களே; மற்ற, அப்பெரியாரைப் பேணிக்கொள் வேம் என்னும் நோக்கம் இல்லாத சிறியரே நாம் ஆதலேயோ கடன்!

நல்லறம் ஆற்றாதல் வேண்டும் என்னும் நீனைவொன்றினால் மட்டுமே உய்க்கப்பெற முடியாமல், வேறு வகைகளில், எல்லாரும் சமைநிலையடைந்துபெறும் துமோர் படிற்றையால் உலகத்திற்கு இனையவல்ல தீமைகள் கோடிக்கோடி சேரவியற் குடியாவைக் கூடா யீதிறந்து கவிக்கவி யொன்றுக் கொண்டாவேண்டா. அறமே நீனைவாய் அறமே நெறியாய் அறமே முடிவாய் வழங்குமொருவாழ்க்கையில், “அறமே நோக்கி அறத்தைச் செய்வார்களாய்” அமையாதவர்கள் குழியிற் குழியிழுவல்லவ பற்பலவாயினும், தன்படுமொ ஒருவரையும் விட்டு ஒருபோதும் நீக்காத, என்னும் மேலான வாய்மையை துணிய்துரைக்கின்ற பொன் தந்தம் விழுமிய ஞாலொன்றில் பின்வரும் வாசகத்தைக் கண்ணுடையோர் கானலாம்:—

It is hard to leave the world to become a friar, it is hard to enjoy the world; hard is the monastery, painful are the houses; painful it is to dwell with equals to share every thing in common.

—Translation by F. Maz Muller.

[தருவியாவதற்கு இவ்வுலகத்தை விடுதலும் கூட்டும், உலகத்தைத் தூய்ப்பதும் கூட்டும்; தறுவிடும்களுக்கும் கூட்டும், வாழ்முனைகளும் வருத்தமுடையன; எல்லாவற்றையும் பொதுவாகப்பண்ணிக்கொள்வதற்குச் சமநிலையுடையவர்களுடன் வசிப்பதன் துன்பம்]

இது பெளத்தநூலின் பெருமொக்கு. இது பெரியதோ, புத்தர் பெருமான் பெரியவரோ, அல்லது சோமியத் ரூஷியாவைக் காட்டிக் காட்டி, அதற்கிணையான சிர் திருத்தங்களை இங்குச் செய்யவேண்டும் என்று இயம்புகின்றவர், அவர்தாம் யாவரே யாயினும், பெரியவர்களோ! பெரியாரைப் பேணிக்கொள்வேம் என்னும் நோக்கம் நமக்கு வாராதவரையில், 'சிறியோரே' என்னும் வள்ளுவர் வசைக்கு இலக்காகி நிற்கின்றே மென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாத ஏழமை மிகவும் இரங்கற்பாலதே.

முன்னுரைத்த அப் பெளத்தநூல் இன்னுமொரு உண்மையைச் சொல்கின்றது; அதனையும் இச்செய்வியில் அறிந்துகொள்வது அவசியமாகும்.

இக்காலம் முபலப் பெறுகின்ற சிர் திருத்தங்களோ எண்ணிறந்தன. இவைபின்னிற்கும் அடியிலேவின்று இயக்குகக் கருத்து ஒன்றே. "ஆங்கிலேய அரசாட்சியால் நம்முடைய இரத்தம் அடியோடு வடித்துக் கொள்ளப்படுகின்றது; ஆதலால் சுயராஜ்யம் முதலிய முறைகளால் அரசியலைச் சிர் திருத்த வேண்டும்" என்பது இவைகளின் பின்னிற்கும் முதன்மையாக நின்ற வழங்குகின்றது. அல்லது, "முதலாளிகள் தொழிலாளர்களைக் கொள்ளையடிக்கின்றனர்; ஆதலால், தொழிலாளர் பாதுகாப்பிற்கு சிர் திருத்தங்களைச் செய்தவேண்டுமென்பார் சிலர். அல்லது "ஆண் மக்கள் பெண்பாலார்தம் உரிமைகளைக் கருதாமல் ரொடுமைகள் செய்கின்றனர்; ஆதலின் இத்திறத்தில் சிர் திருத்தங்களை வேண்டும்" என்பார் சிலர். அல்லது, ஒரு சாதியார் மற்றொரு சாதியார்க்குக் கொடுமைகள் பல செய்கின்றார்களென்கின்ற கருத்தினால் முபலப்படுகின்ற சிர் திருத்தங்களோ கணக்கில். இக்காலமைகள் உண்மையில் இழைக்கப் படுகின்றனவோ, இல்லையோ என்பதில் பற்றியேனும், இச்சிர் திருத்தங்கள் வேண்டப்படுகின்றனவோ அல்லவோ வென்பதைப் பற்றியேனும், யாமொன்றும் இங்கு உரைக்க நிறைத்திலும். இவ்விடயங்களை இக்கலாநிலையத்தின்கண் வேறு வேறு இடங்களில் பற்பல வகைகளில் ஆராய்ந்து காட்டியிருக்கின்றோம். இச்சிர் திருத்தகாரர்கள்தம் மனதைத்தான், முன் சொன்ன அப்பெளத்த நூலின் ஒரு வாக்கியத்தைக் கட்டினக் கல்லாகக்கொண்டு சோதித்துக்கொள்வதற்குரிய ஒன்றினைச் சிறிது உணர்ந்தவே இங்கு விழைகின்றோம்.

ஓர் பத்து அல்லது பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் சிர் திருத்தகாரர்கள் வழங்கிய உரைகள் எவைகளோ யாயினும், இக்காலம் எல்லோர் நாளிலும் எழுந்து வருந்து சொல், "அன்பு அன்பு" என்னும் அவ்வொன்றே. இச்சொல்லைச் சொல்லிச் சொல்லித் தம் சுயநலத்தையே சூழ்ந்து கொள்கின்ற வஞ்சகர் கிடக்க,

சுய்நலம் சூழ்ச்சியொன்றும் இல்லாவிடத்தும், "அன்பினால் இத் திருத்தங்களைச் செய்ய முயல்வீன்றோம்" என்போர்தம் உரையினது உயரம் அவர்கள் து நோக்கத்திற்கு முன்போ என்பதை அயிரக்காததல்வது அருமையாகின்றது. அன்பினால் ஒன்று செய்யாமல் பரிவடனெனின் அதற்கு அன்பு தானே ஆதாரமாக இருக்கவேண்டுமன்றோ! பகை வளராமல் இடத்தில் அன்போ ஒருபோதும். அமைபா தென்பதும் வெளிப்படை. ஒருவன் தன்னைக் கெடுத்தான் என்ற எண்ணத்திற்கு ஆதாரமாகியிருப்பது பகையே, அல்லது அன்போ. தனுக்கிரோக்குகால், இக்க எண்ணத்தினால்லது, எத்திறையிலும் இக்காலம் கடைபெறுகின்ற சிர் திருத்தங்களில் ஒன்றும் இயங்குவதில்லை என்பது தோன்றும் நிறுமோ! அவ்வாறிருக்க இவைகளால் யாவர் ரெஞ்சுத்திலும் பகைமையை வளர்ப்பதன்றி வினைவதன் வேறொன்றும் ஆவதற்கில்லை. எனின், பகைக்கே அன்பென்று பேர்வைத்தவிடத்தால், குணமும் செயலும் பயனும் வேறாகிவிடமோ!" எஞ்ஞான்றும் எஞ்சுவது பகையே.

"He abused me, he beat me, he defeated me, he robbed me"—in those who harbour such thoughts hatred will never cease.

[அவன் என்னை உதைத்தான், அவன் என்னை அடித்தான், அவன் என்னை வென்றான், அவன் என்னைக் கொன்றான் யடித்தான் — இத்தகைய எண்ணங்களுக்கு இடம் கொடுப்பவரைவிட்டுப் பகைமையோ ஒருபோதும் நீங்காது]

என்பது விழுமிய தருமபாதத்தின் திப்பியவாக்கியம். அதன்னை அடங்கிய உண்மையும் உரைத்த பின் உள்ளங்கை ரெல்லிக்கனி. சிர் திருத்த முயற்சிகளைத்தும், தற்காலம் நடத்தப்பெறுகின்ற நேர்க்கதை ஆராய்க்கால், அவ்வண்மைக்கு மாறாகிக் கிடக்கின்றன என்பதையும் எடுத்தியம்பல் மிகை. புத்தர் பெரியவரோ, இவ்வுலகக்கு மாறாக இயக்குகின்றவர்கள், அவர்தாம் யாவரேயாயினும், பெரியவர்களோ!

அன்பென்ற சொல், ஆதலால், அவர்களை யறியாமலே பகைவனார்க்கும் பொருளதாய் முடிக்கின்றது. இதற்கு, இவர்தாம், தம் ரெஞ்சுநிற்த வஞ்சகக் களவர்களையாகி இருத்தல்வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. வள்ளுவர் கம்பர் புத்தர் முதலிய பெரியோர்களைப் பேணிக்கொண்டு அவர்தாம் காட்டிய மெய்க் ரெறிக்கண் தாமும் நடந்து இயலுமேல் எனையேனாரும் நடந்துவோம் என்ற நோக்கமின்றி, இல்லாத தம் அறிவைவோ, இருப்பதாக நம்பி, வீணே வீணே மீண்டும் மீண்டும் துன்பத்திற்கே, அன்பென்னும் போரால், உலகத்தைத் தூண்டுகின்ற இவர்தாம், அன்பென்று விளம்புவதனைத்தும் ரெஞ்சுநிற்த பொய்யல்லா விட்டதும், பொய்யென்ற நறியாமல் பேசுகின்றார்களாதலால், ஆங்கிலவித்தகர் நாமல் காரிலால் கூறும்வண்ணம்,—"அவர் உரை பொய்யன்று, மற்று—அவர்களே பொய்!"

அறிக்கை:—கலாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப் புத்தகம் அனுப்புவார் ரூ. 10 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையேல் புத்தகத்தின் வரவுமாதிரி குறிக்கப்படும்.

க ம் ப ரா மாய னம்

ஆரணிய காண்டம்—7. மாரீசன் வதைப் படலம்.

[234-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ஆய தனைத்து மேழைய னானேன்.

முக்கறுந்தவீத் தங்கைசொள் மிக்க மந்திரமில்லை

யென விரந்த இந் நாசமுறு இராவணன், அவ னுரைத்த காரணங்களைக்கேட்டு,

ஆமா மதிக் குமெனாக்கையொடாவி நைய வேமால் வினையேத் கிளியென்பவியு. வாரு மென்னக் கோமா னுலகுக் கொருநீருகுறி கின்ற தென்னே யூமாண் குமுலா டனைவவ்வறி போதி யென்றான்

[“ஆம், ஆம், நீ சொல்வது உண்மையே. இப்பொழுது என் உடலும் உயிரும் வெந்து மெலிவின்தான். வேட்கையிற்பட்ட வினையுடைய எனக்கு என்ன செய்தால் இவ்வருத்தம் நீரும்” என்று திரும்பத் திரும்பு வணக்கம், “உலகிற்செல்லாம் ஒரு தனி நாயகனான நீ இப்படி அறிவானேன். மலர் அணிந்த மாள்புவாய்த் தீதைகைக்கவர்ந்துகொள், போ—என்றான்]

ஒல்லாத காமத்தால் ஒளிந்த ஆம்புகின் வழி, கரணைத் திரிசிரனைத் தூடணை அரக்கர் வெள்ளத்தூடணும் நமனுக்கு ஊட்டிய இவ்வஞ்சுமகள், இம் புறவுகாள் பவணையும் ஈடுக்கும்படி. இவ்வரையினைப் புகழ்வ அகந் தமின்றன் ஈட்டியிரந்த இராவணன், உணர்வுகொட்டு, போகாத உயிரின் பொதியினைக் கமக்கலாற்றாமல் வருந்தினனும், விசுவதருமனைக்கொண்டு ஆடுகோர் சந்திரகாந்தகல் மண்டபத்தைக் கட்டி வித்து அத்தனும் அறிந்திக்கடக்க, அந்நம், மணங்கமழ்தென்றந்தாற்று மெல்லென மெல்லெனச் சாராத தூடுவந்து தவழத்தலும், வாழ்மணியில் ஓர் மாசணம் வரக்கண்டனன் என்ன வெருண்டு கலங்கி,

கவலி துயிர்ந்த சின்னீ ருலகினைக் குப்புற நென்னத் தேவரி தெருவெனெனையினனுஞ் செய்த தக்கான்

[கிணற்றிலே சாரத் சிறியிரானது உலகத்தை முழுக்கினால்போல, அற்பதேவர்களில் ஒருவனான இவ்வாயுவும் என்னைத் தன்படுசெய்யக்கூடியவ னாயினே] என வியந்து, அவனை உள்வரவிட்டு வாயிற்காவலாளரைத் தெழித்துப் பிறகு மந்திரிகளை வரவழைத்து உசாவி, இறுதியில், இந்தியம் அடக்கிவின்ற மாரீசன் இருக்கை சேர்த்தான்.

மருகன் வரக்கண்ட மாதவன் பயந்த சிந்தையோடும் உரிய உபசாரங்களைச் செய்து,

சந்த மலர்த்தண் கற்பக நீழற் றிலைவற்கும் அந்த கணுக்கு மஞ்ச வலிக்கு மாசார்வாயியிந்த வனத்தென்னினன் விரகுக்கக் கெளியோரின் வந்தகருத்தென்சொல்லுதிருக்கின்றன் மருள்கின்றான்

[மயங்கிய மனத்தைய இராவணனை கோக்கி, “அழகிய மலர்கையுடைய குளிர்ந்த கற்பகசரணியின் நிழலில் வீழ்ந்துக்கும் இந்நிலனுக்கும் எழுவுக்கும் அச்சம் உண்டாப்படி அரசாட்சிசெய்யவனே, இந்த வனத்தில் என் தன்பமுடைய இடத்திற்கு எளிவலாபோல நீ வந்திருக்கும் கோக்கம், என்ன, சொல்”—என்றான்]

பொய்விழ்ந்த இராவணன் தோற்றமோ, மற்றும், உழையுயிரின் ஒருதனி வந்த கொள்கையோ, மாரீசன் அவனை “ஏழையுயின் வந்தது என்” என வினவுமாறு செய்தது. இராவணனும் அவ்வளவில், “ஏழை

யர் போல்வேன் அலீலேன், ஏழையே யான் ஆயினேன்” என்பாள்போல்,

ஆன தனைத்து மாவி தரித்தே னாய்கின்றேன் போனதுபொற்பு மேன்மையுற்றென் புகழோடும் யான தனக்கின் நெற்க னுரைக்கே னினிதென் னுவானவ ருக்கு நானை தெக்கும் வசை மன்னே

[எல்லாம் ஆய்விட்டது. ஆயிமாத்திரம் வைத்திருக்கின்றேன். அதன்புணர் தாக்கமட்டாமல் அணைத்தேன். எனது பொலிவும் மேன்மையும் புகழும் எல்லாம் போய் விட்டன. நான் அதனை இப்பொழுது உணக்கு இனிதாக எப்படி எடுத்துச்சொல்வேன், என்று சொல்லி (மீண்டும்) வானவருக்குள்ளே நானேன்மையுடையொரு பழியாயிற்றே—என்று மேலுக்கு சொல்லுவான்]

இந்திரனும் எமனும் அஞ்ச அடுக்கும் தன் ஆட்சியழிந்து இப்பொழுது தான் வானவருக்கும் நான அடுக்கும் பழியுணர் நிற்கும்படி அணைத்தும் ஆயது என இராவணன், மாரீசன் வினைய சொற்களுக்கு ஏற்புடை இயற்கையோடு துவக்குகின்ற இந்நகம் மிகவும் அழகுடைத்து. இருவர் உரையாடும்பொழுது ஒருவர் மொழியைத் தழுவி மற்றவர் மாற்றம் வருவது இயற்கை. இவ்வியற்கைக்கிணங்கப் புலவர் தம்பாத்திரங்களின் சொற்களை நிகழ்த்துவது நாடகச் செவ்வியின் நயம்பெறத் திகழும். “அமரரும் அஞ்ச அடுக்கும் ஆட்சியுடையோய், நீ ஏழையுடைய வந்தது என்?” என்றவடும், “போயிற்று, போயிற்று, அந்தக் காலமெல்லாம் போயிற்று, இப்பொழுது அவ் வமரருக்கு நான் காணுவதே அடுக்கும்கான்” எனத் தான் வந்தசெய்தியை எடுத்துரைக்கத் துவக்குமிச் செய்யமை ஒன்றமே, ஒரு புலவரது பெருமைக்குச் சான்றாக நிற்கவல்லது. எனினும், கம்பநாடகத்தின் சிறப்புக்கனிவிரையே இதுபோன்ற தன்னையி பல நயங்கள், கண்ணுக்குத் தெரியாமற் போய்க்விடுகின்றன. இதன் அருமையை அறிந்தற்கு, வான்மீகத்தில், மாரீசனும் இராவணனும் உரையாடப்புகும் வகையினை ஒப்புநோக்குதல் உதவியெய்யும்—

மாரீசன் மனிதர்களால் செய்யமுடியாத உபசாரங்களைச் செய்த அரக்கரானை ஏற்றுக்கொண்டான். அவன் ஆகாரம் தீர்த்தம் முதலியவைகளைத் தானே இராவணனுக்குக் கொடுவெனத் தொடுத்த அவனைப் பார்த்துப் பின்வரும் பொருள் பொருத்திய சொற்களால் “நாகு சேத்திரா, இவ்வளவில் எல்லாம் சேமமா? யா தூக்கியித்த நீ இவ்வளவு சீக்கிரமாக மறுபடியும் இங்கே திரும்பி வந்தனே” என்று வினவினான். இவ்வாறு மாரீசன் வினவு, அவனைப்பார்த்து பேசுவதில் சமீர்த்தனாய் மிகவலியுள்ள இராவணன் சொல்லுகின்றார்—

“ஓ மாரீசா, நான் சொல்லுவதைக் கேள். எனக்கு யிருத்த துக்கமென்று கோர் திருக்கிறேன். துக்கமடைந்தவனை அத்தக்கத்திலிருந்து நீக்கெவைக்க நீதான் வல்லவன். ஜனஸ்தானத்தில் என் தம்பி கரணும், மகாபலமுள்ள துஷணனும், எனது தனகை குடும்பமையும் இருந்தது உனக்குத் தெரியுமே. மனிதர் பாயித்ததைப் புகிக்கும் மகாபலம் பொருத்திய திரிசிரனும் அங்கிருந்தான். இன்னும் அகேக வீரர்களும், போரில் இச்சையுடைய அரக்கர்களும் எனது கட்டணையால் அல்லிடத்தில்

சுகமாக விநிதிகொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் அவ்வரணியத்தில் தங்கள் இயற்கைக்கொத்தபடி தர்மம் செய்பவர்களை வருத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வண்ணம் பதினொன்றாம் அரக்கர்கள் கொடிய செய்கைகளைப் புரிந்துகொண்டு கரணைய இஷ்டப்பிரகாரம் கடந்துகொண்டு யுத்தத்தில் மிகத் தேர்ந்தவர்களாய் அவ்விடத்தில் விநிதிகொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் ஜனஸ்தானத்தில் பல ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு கரணை முன்னிட்டு இராமனைப் போரில் எதிர்த்தார்கள். இராமன் அதைக்கண்டு கோபிக்கொண்டு அவர்களை ஒன்றும் கடிந்துபோராமல் வில்வில அம்புகளைச் சந்தித்து விடுத்தான். வெகு பலம்பொருத்திய அப்பதினொன்றாம் அரக்கர்களும் பாதசாரியாய் யுத்தம்செய்த மனுஷனுடைய இராமன் ஒருவனும் கொல்லப்பட்டார்கள். போரில் கரணும் மாண்டான்; தூஷணனும் மாந்தரன்; திரிசிரனும் மடிந்தான். தண்டகாரணியமும் பயம் நீங்கியது. கோபமடைந்த தனதுத்தையால் மனைவியுடன் காட்டுக்கோட்டப்பட்ட அற்புதத்திரியனும்; ஆயுளிழந்தவனுமான இராமன் அந்தப் பெரிய அரக்கர் சேனைகளை அழித்தான். அவன் கெட்ட கடைக்காரன்; வெகு குரூரமானவன்; பொல்லாதவன்; புத்தியின்; அற்பன்; தன் புலன்களை அடக்காதவன்; தருமமற்றவன்; பாயி; என்பொழுதும் எல்லாப்பிராணிகளையும் இம்சிப்பவன். அவன் தன்பலத்தின் செருக்கால் கொஞ்சமேறும் பகையைல்லாத எனது தங்கையின் காதலையும் மூக்கையும் அறுத்து அவருடைய உருவத்தைக் குலைத்தான்.

தேவப்பெண்ணைக் கொப்பான அவன் மனைவி சீதைகைய நான் ஜனஸ்தானத்திலிருந்து எடுத்துவரப்போகின்றேன். அவ்விஷயத்தில் நீ எனக்கு உதவியெய்வேன். மகா பலம்பொருத்திய மாரீசர், நீ ஒருவன்மட்டும் எனக்கு உதவியாக என்பக்கத்தில் நின்றால் கும்பகணன் முதலான எனது சகோதரர்கள் தேவர்களுடன் கலந்து என்னைப் போரில் எதிர்த்தபோதிலும் நான் அவர்களை வக்யம் பண்ணமாட்டேன். ஆகையால், நீ எனக்கு உதவியெய்வேண்டும். நீ வெருவல்லவன். யுத்தத்திலும், பரக்கிரமத்திலும், செருக்கிலும், உடைக்கொப்பானவர்கள் ஒருவருயிலும். நீயே! பலவித உபாயங்களை அறிந்தவன்; பெரிய குரன்; சகல மரணகளிலும் தேர்

ந்தவன். இக்காரணத்தைக் கொண்டதான் நான் இப்பொழுது உன்னிடம் வந்தேன். நீ எனக்குச் செய்யவேண்டிய உதவி இன்னதென்பதை நான் சொல்லுகின்றேன் கேள். நீ அழகான வெள்ளிப் புள்ளிகள் அமைந்த ஒரு பொன்மானாக உருவமெடுக்கவேண்டும். அவ்வருவியுடன் இராமனாகிராமம் வந்து, நீ சீதைகைய முன்னர் உவாவவேண்டும். அவ்வாறு உவாவும் உன்னைச் சீதை உண்மையாகவே ஒரு மானாக என்னித் தனது கணவனை யும் அவன் தம் வக்யமனையும் பார்த்து உன்னைப் பிடித்துக்கொடுக்கும்படிவேண்டுவான். அவ்வருவர்களும் உன்னைப்பிடிக்க ஆச்சிரமத்தைவிட்டுப் புறப்பட்ட பின்பு, ஒருவித இடையூறுமின்றி, சந்திரனது காந்தியை இராமு விழுக்குவதுபோல், நான் சீதைகைய எடுத்துச்செல்வேன். தனது மனைவி போய்விட்ட துயரத்தால் வருத்தமடைந்த இராமனை, நான் கரியம் கிறைவேற்றப்பெற்றுச் சந்தேஷமடைந்த மனத்தை உடையவனும், வெகு எளிதாக லதை செய்வேன்."

இது கதைமுறையாதலால், "என்பாட்டில் நான் கேட்கவேண்டியதைக் கேட்டுவைக்கின்றேன்" என்று ஒருவன் விளவுவதும், மற்றவர் "நானும் என்பாட்டில் சொல்லவேண்டியதை (பொருள்பாறும் வேண்டியதைகணையுட்குட) சொல்லிவிடுகின்றேன்" என்று மறுமொழி வளர்வதுமாகி நேர்கின்றதேயன்றி வேறில்லை. ஆயினும், "பொருள் பொருந்திய சொற்களால்" மாரீசன் கேட்டானேன்றும், "பேசுவதில் சமர்த்தன" இராமனை பதிர்ப்பொருளெனக்கும் முனிவரே வற்புறுத்திக்கூறுகின்றார். மற்று, என்னில் உள்ள பொருளையேனும் இதனிலுள்ள சாமர்த்தியத்தை யேனும் காண்பதற்கு, வானமீகர் வாழ்மையில் அதிக நம்பிக்கை இன்றியமையாதது. அந்நம்பிக்கையும் பயன்பாடாவிட்டது நமக்குக் கைதரவல்ல சூழ்ச்சியொன்றானது. இவ்வளவேனும் இவ்வரக்கர் பேசினாரே என இம்முனிவரர் பரிசுத்தினர் போதும். அல்லது அவரும் அறியாமலே அனைத்தும் பரிசுமாய் முடிந்ததே, யாதோ! ஐயமற இதனைத் தெளிதலருமை.

தேவகி

[226-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அத்தியாயம் 8.

குடந்தைமாநகரை நான் விட்டுவந்து வருடமும் ஒன்றானது. இதுவரை என் மாமியினிடமிருந்து ஒரு கடிதமும் நான் பெற்றதில்லை. என்பால் அன்பு மிக்க கொண்டதையம்மாளுள் என்னாருமைத்தோழியரும் அடிக்கடி எழுதி வந்தனர். தையம்மாள் கடைசியாக எழுதிய கடிதமும் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னர்தான் வந்தது. இந்நிலையில் ஒரு நாள் குடந்தை முத்திரையுடன் ஒரு கடிதம் கையாக அது யாமிடமிருந்து வந்திருக்கலாம் என்பதை என்னால் தெரிய இயலவில்லை. என் தோழியர் கையெழுத்தை அறிவே லானதால் அவர்களது கடிதமும் அன்று. பிரிந்துப் பூர்த்திதேன். உன்றிருக்கும் கையெழுத்தை என் மாமி யினதாக விருக்கவே நான் அடைந்த விப்பினிருந்து அளவேயில்லை. படித்தேன்:—

"பெண்ணே,

இரண்டு வாரத்திற்கு முன் என்னைப்பற்றிய காய்ச்சல் நானுக்கு நான் கமையேற்றுவருகின்றது. என் குடும்பம் உற்றுமெலிவேபோல், என் உடலமும் மெலிந்தவருகின்றது. உன்னோடு சொல்வதற்கொன்றுளது. எனவே உடனே புறப்பட்டு வந்துசேருவாய். இப்படிக்கு, அம்மும்."

கடித முறையும் அது கொண்ட உரையும் என்னை விபக்கச் செய்தன. கடிதமுறையை ஒட்டியேனும் என்னை ஆழீர்வதிக்கவும், சேஷமும் விசாரிக்கும் அவருக்கு மனமில்லை. அவளது இம் மனமியாமமைக்கு நான் எக்குற்றம் புரிந்தனனோ. என்னை யென் அமைக்கின்றேன்; எனக்கென அவன் வைத்த செய்தியும் யாதோ; என் அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டேனானும் விடையொன்றும் ஏற்படவில்லை. அவளது கடிதத்தின் துணைகொண்டு அவன் உள்ளத்தின் கருத்தை அறிய முடியவில்லை. குடந்தை செல்வதால், அல்லது அளகா

திருந்தவிலைதான் என்று சிந்தித்தேன். இச் சிந்தனையில் அப்பகல் அகன்றதே பலவால் முடிவொன்றும் காண இயலவில்லை. இரவின் பெரும்பாகமும் இச்சிந்தனையிலேயே கழிந்தது. இறுதியில் என் குலதெய்வத்தைத் தொழுதவளாய்த் திருவுள்ளச் சீட்டிப் போட்டேன். அகப்பொழுது சீட்டு என்னைப் போய்வுருமாறு பணித்தது. போவதென்று தீர்மானித்துக் கொண்டு, அப்பொழுதே கடிதம் ஒன்றை எழுதினேன்—

“மாமிக் குளையின் தேவகியின் பணிவுடைய நமஸ் காரம். நீங்கள் நோயுற்றிருப்பது அறிய வருந்துகின்றேன். இரண்டொரு தினங்களில் தங்களைக் காண்பதற்கு வந்துசேர்வேன். கிரஞ்சியி விஜயனுக்கும் ஸௌபாக்கியவதி கோமளத்திற்கும் என் அன்பைத் தெரிவிக்குமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இப்படிக்கு,
எளியவன் தேவகி.”

இக்கடிதத்தை எழுதி முடித்துவிட்டு மிருத்தான அவ்விரவின் சிறபாகத்தை ஆழ்துயிலில் கழித்தேன்.

பொழுதுவிடிந்தது. விடிந்தபொழுதுமாயினதற்கு வைத்திருக்கும் செய்தியை அறியவேண்டுமென்றும் அவராவை என்னிடம் வளர்ந்தது. “இனி என் கன்னத்திற்குக் கேட்கொன்றும் நேராமா. என்னதெய்வத்தோழியாரையும், நல்ல வென் தையம்மாறையும் காணலாம்” என்று எண்ணியெண்ணி மகிழ்ந்தேன். என் மனம் சிறிதுசிறிதாகக் குடந்தையைநாக்கிப் படலாபிற்று. யாரிடம் விடைபெற்றுச் செல்வது என்று தான் விளக்கவில்லை. அன்றையாரோ ஊலில் இல்லை. அவர் எப்பொழுது திரும்புவார் என்றும் தெரியவில்லை. இவ்விஷயத்தை எப்படி ஜமீந்தாரிடம் தெரிவித்து விடைபெறுவதென்று சிந்தித்தேன். அவரிடம் நேரிற்சென்று விஷயத்தைச் சொல்லி விடைபெற்றுக் கொள்ளலாமோ எனின் அன்னதற்குரிய ஸாரியம் எனக்கில்லை. கடிதம் ஒன்று எழுதியனுப்பலாமா என்று எண்ணினேன். ஆனால் எப்படிக்கடிதத்தைத் துவக்குவது, எப்பொழுது என்றுதான் தோன்றவில்லை. அவருக்கு எழுதுகின்ற உரிமைதான் எனக்குண்டோ என்று அயிர்த்தேன். இன்னபடி எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருந்த நான் அவவழிச் சென்று எவ்வாறன் ஒருவனை அழைத்து, “அப்பா, ஜமீந்தார் இருக்கின்றாரா” என்று கேட்டேன்.

“ஆம்மா, இல்லாத எங்கே போகப்போகின்றார். சோம்பேறி நண்பர்களும், இச்சகம்பாரும் இருதை கருமாபாய்ச் சூழ்ந்துகொண்டு அவரை வெளியேற்றுவதில் அப்பெருமகன் எங்குச் செல்லப்போகின்றார். உத்தமியும் மாண்டார். அத்துடன் குலைந்தது அவர் மாட்சியெல்லாம். எல்லாம் விதியின் செயல்... ஈதெல்லாம் நமக்கு எதற்கு? அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது. ஆம்மா, அவர் இருக்கின்றார். இல்லை யம்மா, இப்பொழுது வண்டியறி வெளியே சென்றார். நாளை வருவார் என்று சொல்கின்றனர்.” என்று கூறி யகன்றான்.

நாளை யவர் வாராராயின் என் செய்வது என்று யயங்கினேன். செய்வது யாதெனத் தெரியவில்லை. நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நிகழ்ந்து கின்றது. கடவுளது திருவுள்ளம் நடப்பதாகுக. அவர் நிகழ்ந்துவதெல்லாம் நன்மைக்கே ஆகும் என்

று எண்ணி ஒருவாறு அமைதியுற்று இரவில் எழுதிய கடிதத்தைத் தால்விலையத்திருகு அனுப்பியிட்டேன். மறுதினம் மாலைவரை ஜமீந்தார் திரும்பவில்லை. குடந்தையின் நினைவு என்றை வகுத்த ஆரம்பித்தது. மாமி வைத்திருக்கும் செய்தியை அறியவேண்டுமென்று என் என்ம துடித்தது. தெருவிலே ஓடுகின்ற வண்டியெல்லாம் வேறுவழி கடந்தனவேயல்லாமல் மாளிகைக்குள் ஒன்றும் துறையவில்லை. மண்ச்சலிப்புறவளாய் என்னறையினுட்பென்றது ஓரிருக்கையில் சார்த்துகொண்டு கண்களை முடிக்கடவுள்பால் மனதைச் செலுத்தினேன். கையறு நிலையினுள்ளார் வேறென் செய்யக்கூடும்.

—திருவுள்ளம் நிகழ்கின்ற நெயிரினை யாரே அறிவார். நான் உற்று சலிப்பெல்லாம் அகன்றொழியுள் முன் ஐயாங்குபுதியார் நகைபொலி முகத்துடன் நின்று கொண்டிருந்தார். எதிர்பாராத இவ்வாறு என்னைத் திடுக்கிடச் செய்தது. எழுந்து ஒரு சிறைஒதுக்கின் நின்றேன். சிறிதுநேரம் சம்மாயிருந்த ஐயாங்கர், “விடையும் பெருமல், அகல்வது முறையோ பெண்ணே” என்று திருவாய் மலர்ந்தார். அவர் உணர்வினைத் தொடர்ந்து, ஐய... எனத் திறந்த வாய் மேலுரைக்க இயலாமல் மூடவே, “பெண்ணே, வினையுத்தொடர்ந்த மெளனத்தின் கருத்தறியும் ஆற்றல் எனக்கில்லை. நான்கர்ணன் அல்லனாயினும், நீயும் பசுந்தளபத் தார்மார்பன் அல்லன், எனவே என்னுயிருக்கு நான் அஞ்ச வேண்டா. நின் விருப்பம் யாதென இனிக் கூறலாம்” என்று சிறிது நகைத்தக் கூறினார்.

“பெரும, எனக்கு இரண்டொரும விடுமுறை தந்தருளவேண்டும்.”

“விடுமுறை வேண்டுமோ. எற்றுக்கு? நம்மத்தகில் விடுமுறைக்கு இல்லை. இருக்கின்ற வேலைகளில் நிரந்தர விடுமுறைகளைக் காண்பதல்லால், விடுமுறையென்ற ஒன்றைக் கடைவாரும் விரும்பவில்லை. மனவோய்வு பெறுதாரே வேறு ஒய்வென்று தேம்பித்திரிவர். அவர் என்றும் ஒய்வினாதவரே. பேதைமையிற் பிறக்கின்ற இவ்விடுமுறை நல்லாய் நமக்கு வேண்டா.”

“பொரியோய், நான் கற்றதும் சிறியதே. தத்துவம் பேசவும் கற்றதில்லை. குடந்தையில் இருக்கும் என் மாமன் மனைவியைக் காண்பதற்கு நான் போகவேண்டும். இரண்டு தினங்களாகத் தங்கள் விடைகொண்டு பெறவே காத்திருந்தேன். எனக்கு விடைபெறும்வீரீ”

ஐயம் மறுமொழியொன்றும் கூறாமல் என்னை நோக்கியவண்ணம் நிற்கவே, “பெரும, என்னுடைய மாமன்மனைவி நோயுற்றுள்ளாள். என்னை உடனே புறப்பட்டு வருமாறு எழுதியுள்ளார். நான் செல்லவேண்டும். விடை பெண்களுக்குத் தந்தருள்வீரீ” என்று மீண்டும் இரங்கினேன்.

“குடந்தையில் ஓர் மாமன்மனைவி யிருக்கின்றார்களா? அங்குச் செல்லவேண்டும்! பொய்க்கலைபும் பயின்ற ளாயோ. நல்ல அநாதை நீ. மாமன் மனைவும் மாமியும் இருக்க இற்கு ஏன் வந்தாய்.”

“மாமன் இறந்த பின்னர், அம்மனை தங்கி அவர்களுக்குச் சமையாபிருக்க மனமில்லாமல் அதனைத் துறந்து இப்பதி யடைந்தேன். என் மாமியும் பின்னை பெண்களுடையவன்.”

“மாமியின் அழகுதி பெற்றே இற்கு நீ வந்தாய் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.”

“நான் அங்கிருப்பதை அம்மாதாசி விரும்பவில்லை என்பது கண்டு ஒருநாள் வெளியேறினேன்.”

“அவ்வம்மையார் நீ அங்கிருப்பதை விரும்பாததேயே.”

“என் பொல்லா விதியொன்று அவன்மனம் புகழ்ப்பகுதியேல் மற்று அவன் வேறு என்செய்வான்?”

“மற்றும் நீ குடந்தை போகத்தான் வேண்டுகிறீர்?”

“என் மாமன் மனைவி நோயுற்றிருக்கின்ற செய்தி தெரிந்தும், அவன் என்னை வருமாறு அழைத்து மிருக்க நான் போகாதிருப்பது சிஷ்யபாகாதோ. நானேயே நான் போகவேண்டும், விடைதர்த்துவேளீர்.”

“எப்பொழுது திரும்புவாய். மாயிபின் உறவினரில் பெருகப்போகும் நீ, இராணியையும், இம்மனையையும், என்னையும் மற்றவையிவாயோ.”

“நான் மறக்காது நினைப்பதால் யாருக்கும் எந்நன்மையும் விளைப்போவதில்லை பெனிதும்; நல்லவர்களை மறக்கும் பழக்கம் இதுவரை நான் கைவரப்பெற்றதில்லை. இராணி வாரத்திற்குள் நான் அவசியம் திரும்பிவிடுவேன்.”

“உன்னை அழைத்தேக யாராவது வந்திருக்கின்றனரா? அல்லது வழித்தேனைக்கு இங்கிருந்து யாராவது அழைத்துச் செல்லப்போகின்றனையோ.”

“தங்கனது ஆசியே எனக்குக் காப்பாக வழித்தனைபொன்று எனக்கு வேறு வேண்டுகிறீர். தனியே தான் செல்கின்றேன்.”

“நல்லது நங்காய், போய்வா, உன் விரும்பத்திற்கு இடையூறு செய்யமாட்டேன். இந்தா இந்த ஐம்பது ரூபாயை உன் வழிச்செலவிற்கு வைத்துக்கொள். பதினாறு தினங்களில் நீ தவறாமல் திரும்பிவிடுவாய்” என்று சொல்லி இராண்டடி நடத்தவாய், மறுபடியும் என்னைத் திரும்பி நோக்கி, “பெண்ணே, நான் விரைவிலில் மணந்துகொள்ளப்போகின்றேன். என் அன்

னையும் முனைத்துவருகின்றார்” என்று மணலலை கூறி என் வாய்பார்த்து நின்றார்.

“என்னருமை இந்திராணி தாபொருத்தியையும், அன்னையார் மருகியையும் பெறுவதில் என்னினும் மகிழ்பவர ஒருவரும் இராள்” என்று எதிர்மொழிந்து தலைகவிழ்த்து நின்றேன். என் அண்ணலார் மெல்லிய சிரிப்பொன்று சிரித்துவிட்டு அகன்றுபோனார்.

ஐயாங்குபுதியார் சிரித்த அச்சிப்பில் பொருத்திய பொருள் எனக்கு விளக்கவில்லை. எனினும் அவர் படித்த அம் மணவோலை என்னுள்ளத்தில் அம் பெண்ப் பாய்த்தது. கவிக்ருவேலை செய்யும் ஒருத்தியை எஜமானன் மணம்செய்துகொள்வதென்பது ஒவ்வாது செயலாகும் என்பதை நான் அறிவேறையினும், என் மனமோ அவருக்கு மனைவியார் வாயிருக்கும் ஒருத்தியிதே வேகவே ஆரம்பித்தது. அன்று எனக்கு உணவும் பிடிக்கவில்லை. நான் அன்றிரவு உறக்கமும் கொள்ளவில்லை. நெடுநேரம்வரை பரிப்பதும், எழுந்திருப்பதும், அங்கு மிங்கும் நடப்பதும், உழன்றேன். என் செய்வது? அவர்மீது குற்றமில்லை. என் நிலையிலுள்ள ஒரு பெண்ணை அவர் மணக்க இசைந்தாலும் உற்றாரும் உறையாரும் ஏற்படுவோ? ஊரார் சராரோ? முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு ஆசைப்படுதல் பேதைமை யன்றோ? இன்னவாறு உன்னி ஒருவாறு என்னையே தேற்றிக் கொண்டு கண்ணயர்ந்தேன்.

பொழுது விடிந்ததும் குடந்தை செல்வத்தருளியே முயற்சியில் சரிபட்டேன். தையலாமாரும், தேரழியரும் என் நிலைவையிட்டு நீங்காமலிருந்தனர். மாலை யின் வருகையை ஆவதுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். மாலைபும் மெல்ல வந்தெய்தியது. நானும் குடந்தைக்குப் பிரயாணமானேன்.

சோம்பல்

நின்றன நின்றன நிலைவெணவுணர்ந்தொன்றின் வென்றின் வல்லே செயிற்செய்க சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன் வந்தது வந்தது கூற்றும்.

உலக வாழ்க்கையின் இன்பத்துக் கிடையூறும் நின்ற நலியும் பேய்களில் சோம்பல் என்பது ஒரு பெரும்பேய் என்ற மெய்மையை அனைவரும் அறியினும், கல்விபுள்ளர் இந்த உண்மையை மிகவும் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றனரா தவால், இப்பேய்க்கு வசப்பாத மனிதரே யில்லை எனவாகும். சோம்பலின் ஆட்சிக்குள் அகப்பாத திடமனதுடையவர்களும், இப்பேய்க்கு முற்றிலுள் தோற்பதில்லையாயினும், அத்தலை அடிக்கடி தாக்கப்பட்டுவருகின்றனர் என்பது திண்ணம்.

நாம் தற்காலத்தில் செய்யவேண்டிய கருமங்களில் கருத்துவைப்பது நியாயந்தானெனினும், முன்னே தோன்றும் அபாயங்களையும் வருத்தங்களையும் உன்னி மனமறியாமல், அவற்றை அகற்றவல்ல சாதனங்கள் அக்காலத்தில் ஏற்படலாமென்ற எண்ணத்தின் வலிய வருசனைக்கு உடன்படுகிறோம். அத்தகைய சங்கடங்கள் ஒருநாள், நம்மை எவ்வேளையும்

நலியாமல் நீக்கலாமென்றேனும், அவ்வாறு நேர்வதாயினும், வெகுநாள் முன்னரே யுள் என்றேனும், எளிதில் மனத்தை ஆற்றிக்கொள்கின்றோம். இவ்வாறு நரபொறும் கவலைக்கடலில் நீர்நியும், சற்றே மனமொற்றுத் தூங்கியும், மறுநாள் திரும்புவதன் பண்டே போல் மனஞ்சுழன்றும் நம்முடைய கடவநாட்களைக் கழித்துவருகின்றோம். செயற்பாலனவற்றைச் செய்ய மனோதிட மிலமெனத் தெரிந்தும் பற்பல சங்கற்பம் செய்கின்றோம்; செய்ப்பும் சங்கற்பங்களே நிறைவேற்றாமல் விட்டதற்குப் பொய்க்காரணங்கள் கற்பித்து நமது பயத்தைப் போக்குகிறோம். தினந்தினம் நாம் காணும் கஷ்டங்கள் நமது மனவுறுதியைத் தளரச் செய்கின்றன; நமது பயம் அழிகின்ற அழிகிறீர், பயத்தின் ஆட்சி வலிமையடைகிறது. நாம் பயப்படும் சங்கடங்களைத் தீர்க்கவல்ல தருணத்தை வாளா இழப்பதாமன்றி, சோம்பலினால் பயம் நீண்டு, நமது முன்னிற்கும் இடரை அடர்க்க வலிமையும் குறைகின்றது. முன் சம்பளிக்கப்போரும் கேடுகளை அவை நேரிடுவதற்கு முன் எதிர்ப்பதே ஆண்மை. நாம் ஒடி ஒளிக்க முயலினும் அவை நம்மைப் பின் தொடர்ந்து தவறாமல் பற்றிக்கொள்ளும் என்றுதேறிவதே அறிவு;

அவற்றிற்கொடுமையிலுள்ள உண்மைத்துன்பங்களை அனுபவிப்பதேபோதும்; அவை வருமேஎன்ற பிதியாலும், வந்தால் என் செய்வது என்ற ஏக்கத்தாலும் உண்டாகும் கிளைசைக்கள், அவற்றை விடப் பதின்மடங்கு அடிகள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மனம் வருந்தவதைப் பார்க்கினும் உடல் உழைப்பது எளிது. ஆயினும், சோம்பலினால் சோர்வடைந்து, அதை ஒழித்தாலன்றி அணுகாத வாழ்க்கைச் சுவைகளை எண்ணி ஏங்குவோர் எண்ணற்றவர்களை நாம் தினந்தோறும் காண்கின்றோம். ஒரு தின்பண்டம் கைக்கெட்டினும் அதை வாங்குநர் செலுத்தும் சிரமத்தைப் பெரிசுபாடுக ளினைக்கும் சோம்பேறிகளும் உளர். தாங்குமுஞ்சிகள் நிறைந்த இக்காலத்தில், குறை முறையீடுகளும் முணு முணுப்பும் எங்கும் காணலாம். இவர்கள் குறைகளுக்கும் தங்கள் முயற்சியின்மையும், தம்பிரயத்தனத்தால் தமது எண்ணம் நிறைவேறிக் காரியத்தைக் கூடுமோ என்ற சந்தேகமுமே காரணங்கள். இவர்கள் தங்கள் துன்பங்களைத் தடைக்க ஆற்றல் படைத்தவராயினும், சோம்பல் என்னும் பேயால் பிடிக்கப்பட்டுவர்கள். சோம்பலும் பயமும் ஒன்று சேர்ந்தே காணப்படுகின்றன. உழைப்பால் விழைந்ததை அடையலாகுமோ என்ற சந்தேகம்தோன்றி இவர்கள் பயம் மிகக் கொண்டு வானா இருந்துவிடுகின்றனர்; அன்றேல், முன்னர் தங்கள் திடமற்ற முயற்சியால் காரியம் சித்திக்காததை நினைந்து வருந்தி முயற்சியை முனிந்து வேலையை வெறுத்துப் பயத்தால் பிடிக்கப்படுகின்றனர். இவ்வாறு மனதில் பயம் குடி கொண்டபின், அவ் வச்சம் அகல்வதற்கு ஏதேனும் உபயோகமான ஒரு வேலையைக் கைக்கொள்வதன்றி வேறு வழியில்லை. அப்படி அவ் வச்சமானது நீக்கப்படாவிடின், அதனால் விளையும் தீமைகள் பல. வாழ்க்கையின் இயற்கையைத் துன்பங்களைத் தியேயும், பயத்தால் தோன்றுக் கடிக்கல்களையும் நாமே கற்பித்துக் கொண்டு மனத்தைப் புண்படுத்திக்கொள்கின்றோம்.

முன்னிற்கும் நன்மையைக் கைவிட்டுத் தற்காலசுகத்தையே நாடுவோர்களில், சோம்பல்களை மிகவும் எளி யவர்கள். மற்றையரோ காமாதி சுகங்களை ஒருவாறு அனுபவித்தேனும் கெடுகின்றனர். இவரோ, வேலை செய்தால் தவறாமல்வரும் கூலியையிழந்துபாடுதொரு பயனுமின்றிச் சோம்பலெனும் கடலில் ஆழ்ந்துவிடுகின்றனர்.

சோம்பலினால் மனவமைதி ஏற்படும் என்று ஒரு போதும் எண்ணவேண்டா. மனதும் மனச்சாட்சியும் சோம்பலின் கோட்டைக்குள் புகுந்து ஓடிமல் வருந்தும்; அவைதாம் அவர்களைப் பரிசுக்களையிட்டெழுப்பச் சக்தியற்றவை யெனினும், தாங்கவொட்டாமல் ஆரவாரஞ் செய்யும் ஆற்றலமைந்தவை. நமது வாழ்க்கை நலத்துக்கு வழி நாடாமற் கழிக்குந் காலத்தைக் கைப்பற்றப் பேய்கள் பல காத்திருக்கின்றன.

சுறுசுறுப்பும் அடம்புத்தியு முள்ளவர்களைச் சில போதுபிடிக்கும் சோம்பல் வேறுவகுப்பைச்சேர்ந்தது பற்பல சாஸ்திரங்களை ஒரே சமயத்தில் ஆராய்ந்தும், விசாரிக்கும் விஷயங்களைப் பல பக்கங்களினின்றும் சேர்த்துக் கிறுப்பி அதற்கு அதுகலங்கல் கிடைக்கும் வரையில் தாமதித்தும் நிற்கும் மனிதர்கள் தம் எண்ணம் பஸிக்குமுன் ஏதேனும் சில இடையூறுகளால் தடைக்கப்படுகின்றனர். எல்லாவித செனகரியங்களும் அடிமற்றபுணர்ணம் கட்ட விரும்புகின்றவன் வாழ்நாள் முழுவதும் உலகத்தைச் சுற்றித்திரிந்து அல்லப்பட்டு அல்திவாரம் நாட்டவும் ஆரம்பஞ்செய்யான். யாதானுமென்று முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு புத்தகம் எழுதப் புகுவான், அநேக புத்தகங்களைத் திரட்டவும் புரட்டவும், தான் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை ஒட்டிய சாஸ்திரங்களைப் பயிலவும் எண்ணிக்கொண்டு, தான் எழுதக்கருதிப் புத்தகத்தை எழுதத் தனக்குயோக்கியதை புண்டென்று தீர்மானிக்கும் காலத்தை ஒருநாளும் காணமாட்டான். சிறப்பின் உச்சியையும், விஷயத்தின் பூர்ந்தியையும் மனத்தால் பாவிக்கும் சக்தியுள்ளவன் அவற்றின் அருமையை உணர்ந்து அதை அடையமுடியாத ஏக்கத்தால் தான் செய்யக்கூடியதான ஒரு நற்காரியத்தைச் செய்யும் தருணத்தை யிழக்கிறான்.

கல்வி கரையில் கற்பவர் நாட்சில என்பதை நன்குணர்ந்து தான் செய்யநினைந்த நற்கருமங்களை ஒவ்வொரு மனிதனும் விளையில் செய்ய முயல்வது அவசியம். உழைப்பிலேயே ஒரு காரியம் நிறைவேறி விடாது. நாம் எவ்வளவு தான் ஓராது நின்ற உழைப்பினும் நம்மைக் கூற்றவன் குறுக்கிடக்கூடுமென்ப துண்மை யெனினும், ஒரு நல்ல விஷயத்தில் முயன்று அதில் வெற்றிபெறுவிடும், அத்தரு உழைத்து உயிரிழக்கின்றோம் என்ற யோக்கியதையையேனும் நாம் பெறலாமே.

அ ப் ப ர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—80. வியாகரணம்

[223-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

வன்றொடர், இடைத்தொடர், மென்றொடர், உயிர்ந்தொடர், ஆபத்தத்தொடர், நெடிநன்றொடர் என்றும் அறுவகைக் குற்றவாக்களில், இடைத்தொடர்ச் குற்றியலாகும், ஒரே ஒற்றுக்குப்பின் வரும்:—
 “ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி இடைத்தொடராகா”
 (தொல், எழு—407.)

(3) இடைத்தொடர்ச் குற்றியலாகாரமும், ஆய்ந்த தொடர்ச் குற்றியலாகாரமும் தன் அரை மாத்திரையிலும் குறையவில்லை. வல்லெழுத்து அவற்றின்முன் எல்லாவிடத்தும் மிகுவுதாயில்லை.
 “இடைத்தொற்றுத் தொடரு மாப்தத் தொடரும் நடைபா யியல் வெண்மனார் புலவர்”
 (தொல்—குற்றியலாகாரப் புணரியல்—8.)

என்பது இதன்விதி. “ஈர்க்கு” என்பது வன்றொடர். மொய்ப்பு என்பது மென்றொடர்.

உ - ம் “மயில்புல்கு தண்சொடல் யோடுட னுடும்பாடல் சாரல்” —எம்பக்கர்.

ஏனைய குற்றியலுகரங்களில், நெடிற்றொடர், உயிர்ச் தொடர்ச் குற்றுகரங்கள் இரண்டிற்கும் வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கு விதி:—

“நெடுமுத்து மொழியு முயிர்த்தொடர் மொழியும் வேற்றுமை யாயி னொற்றிடை யினமிகத் தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி”

“ஒற்றிடை யினமிகா மொழியுமா றளவே யத்திறத் தில்லை வல்லெழுத்து மிகவே”

(தொல் - குற்றியலுகரப் புணரியல் 6 & 7)

உதாரணம்:— நெடிற்றொடருக்குப் பின்னர் வல்லெழுத்து மிகாமெக்கு:—

பொது தாழ்ந்து புதுமலர் கொண்டுநீர் மாதா தாழ்சடை வைத்த மணாளார் ஓது வேதிய னார்கிரு வொற்றியூர் பாத மேத்தப் பறையும் பாவமே

கிருவொற்றியூர் - கிருக்குறத்தொகை 6. ம்றும், உயிர்த்தொடர்க்குற்றியலுகரத்திற்கு உதாரணம்:—

தோற்றினு னேயிறு கல்வித் தொழிலுடை யாக்கன் றன்னைத் தேற்றுவான் சென்று சொல்லச் சிக்கெனத் தவிரு மென்று வீற்றினை யுடைய னுகி வெடுவெடுத் தெழுந்த வன்றன் ஆற்றலை யழிக்க வல்லா ரவளிவ ணல்லூ ராரே.

கிருவவளிவணல்லூர் - திருகேரிகை 1.

(4) எஞ்சிலின்ற வன்றொடர் மென்றொடர்ச் குற்றுகரப் புணர்ச்சி விதி.

“வன்றொடர் மொழியு மென்றொடர் மொழியும் வந்த வல்லெழுத் தொடற்றிடை மிகுமே [லாம் மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற் றெல் வல்லொற் திறுதி கிளையொற் றாகும்.”

(தொல் - எழு-414)

இதன் பொருள். “வன்றொடர்மொழிச் குற்றுகர ஈறும், மென்றொடர்மொழிச் குற்றுகர ஈறும், வரு மொழியாய் வந்த வல்லெழுத்தினது ஒற்று இடையிலே மிக்கு முடியும். அவ்விரண்டினுள் மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழிக்கண் நின்ற மெல்லொற் றெல் லாம் இறுதிக்கண்களின் வல்லொற்றும் கிளையாகிய வல்லொற்றமாய் முடியும்.

“இறுதி வல்லொற்று வருவதாவது, குற்றுகரம் ஏறி நின்ற வல்லொற்றுத் தானே முன்னர் வந்து நின்றவாம். கிளவல்லொற்று வருதலாவது ண்காரத்திற்கு உகாரமும் ண்காரத்திற்கு காரமும் புணர்ச்சியும் பிறப்பும் ண்காக்கிக் கிளையாமாதலின், அவை முன்னர் வந்து நின்றவாம்.

“வந்த என்றதனான் இவ்விரண்டிற்கும் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கட் சென்றவழி இயையு வல்லெழுத்து வீழ்க்க. * கோக்கின் கால் † குரங்கின் கால் என வரும்.” ஈச்சினாச்சினியர்.

* கோக்கின் தவலும் உவின் கண்ணியும் மிக்க வெண்டலை மால விரிகுடை கக்க னுதினு காரையு ஈம்பணுக் கக்க னாரமுமம் வழகிதே.

கிருகாரையூர் - கிருக்குறத்தொகை 4.

(5) குற்றியலுகரம் கெடுவதாய் இருந்தால், அது ஏறிலின்ற வல்லெழுத்துடன் கெடும் † என்பதற்குத் தொல்காப்பியனார் பின்வரும் சந்திகளைக் குறிக்கின்றார். அவையாவன:

(i) “உண்டென் கிளவி யுண்மை செப்பின் முந்தை யிறுதி மெய்யோடு கேடுதலு மெனிலை யொற்றே னகார மாதலு மாமுறை யிரண்டு முரிமையு முடைத்தே வல்லெழுத்து வருஉக் காலே யான்”

உ - ம், உண்டு + பொருள் = உன்பொருள். (தொல் - எழு 430)

(ii) கிரியுவேறு கிளப்பி ஒன்று முகரமும் கேடுதல் வேண்டு மென்மனார் புலவர்; ஒற்றுமெய் கிரியு எனகார மாமுறை தெற்கொடி புணரும் காலே யான்.

(தொல் - எழு 432)

(உ - ம்) வடக்கு + கரை = வடகரை தெற்கு + முகம் = தென்முகம்

(iii) ஒன்று முதலாக வெட்ட னிறுதி - யெல்லா வெண்ணும் பத்தன் முன்வாரின் குற்றிய லுகர மெய்யோடுங் கேடுமே முற்றவின் வருஉ மிரண்டலத் கையே

(தொல் - எழு 433)

(iv) “ஆயிரம் வரினு மாயியு நிரியாது”

எழு. 434.

(V) “ஒன்றுமுத லொன்பா னிறுதி முன்னர் நின்ற பத்தி னொற்றுக்கெட வாய்தம் வந்திடை நிலையு மியற்றத் தென்ப கூறிய வியற்கை குற்றிய லுகர மாற னிறுதி யல்வழி யான்”

(தொல் - எழு-48)

இவற்றில் குற்றியலுகரம் தான்மாத்திரம் கெடாமல் தான் ஏறிலின்ற மெய்யுடன் கெடுமென்று விளக்குகின்றார்.

(6) சில எண்ணுப் பெயரில் ஈற்றுக்குற்றியலுகரம் மாத்திரம் கெடுவதன்று. அவ்வாறு கெடுங்காலத்தில் அது முற்றுகரமாய்க் கெடும்.

“ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகரம் ஈறுமெய் பெய்யுதல் கெடுதல் வேண்டும்”

(தொல் - குற்றியலுகரப்புணரியல் 64)

என்னும் சூத்திரத்திற்கு ஈச்சினாக்கினிர் “ஆறென்னு † குரக்கு என்பதே இயற்கொல். குரக்கெனவருதல் மெலிந்தா நின்றல், ஈமது சமயருவார் மூவரும் “குரக்கு” என்னும் சொற்பியரோகம் செய்யுத தேவாரத்தில் காணலாம்.

(உ - ம்) “குரக்கினம் பயிலும் கொள்ளம் பூதார்” - சம்பந்தர் “குரக்கினம் குதிக்கொள்ளும் குரக்குக்கா” - அப்பர் “குரக்கினம் குதிக்கொள்ளத் தேனுக்கக்குண்டு தன் வயல் கெண்டையார்” சுந்தார்.

† “எப்பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி யக்க னிறுதிமெயம் மிசைப்பொடுங் கெடுமே குற்றிய லுகர முற்றத் தோன்றது”

(தொல் - புணரியல், 26)

மெண்ணின் கணினர் குற்றியலுகரம் நெடுமுதல் குறுகி அறுவென முற்றுக்கரமாய் நின்றலின், அதுதானே நிய மெய்யாகிய நகரவொற்றுக் கெடாதுநிற்ப் முற்றுக்கரமாகிய ஈறுதான் கெட்டுப் புணர்த்தல் விருப்பும் ஆகியியல் என்றவாறு" என உரை கூறுவார்.

(7) குற்றியலுகரம் சந்தியில் 'இன்' சாரியை பெறுவதுண்டு. இதைத் தொகை மரபில்,

"குற்றியலுகரக் கின்னே சாரியை" தொள் - எழு 167)

என்றும், உருபியலில்

"குற்றியலுகரத் திறுதி முன்னர் முற்றத் தோன்று மின்னின் சாரியை (தொல் எழு - 195)

எனவும் வருவனவற்றைக் குற்றியலுகரப் புணரியல் விதிக்களுடன் கூட்டி புணர்க.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய் மொழி

4-ம் பத்து 8-ம் தசகம்

[228-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

8-ம் பாசரம்.

வரிவளையார் குறையிலல்லாப்
பெருமுழுக்கா லடங்காரை
யெரியமுலம் புகலூதி
யிருநிலமுன் துயர் தவிர்த்த
தெரிவரிய சிவன்பிரம
னமார்கோன் பணிந்தேத்தும்

விரிபுகழான் கவராத
மேகலையார் குறையிலேமே.

பதக்குறிப்புக்கள்:—வரிவளையார் குறையிலல்லா-பகவானுடைய பாஞ்ச்சநிய மென்ற சங்கில் ரோகணீர்நியாஸங்கள் சோபையின்பொருட்டி இருப்பதாகத்திருவுள்ளம். பெருமுழுக்கால் - உலகமெல்லாம் கேட்கும் படியாகக் கிருஷ்ணபகவான் ஊதும் சப்தத்தால், அடங்காரை - துரியோதனதுகளைப் போன்ற தஷ்டர்களை, எரி அழலம் புக-எரிகின்ற அக்கியானது பிரவேசிக்க. இருநிலம் முன் துயர் தவிர்த்த-பாரதப் போரிலே உலகத்தின் துயர்களைல்லாம் தீரும்படி. ரீக்கின, தெரிவரிய-உயர்ந்த லோகாதிகாரிகளோ அல்லது பகவானுக்குள் அடங்கிய சில்லரை அதிகாரிகளோ வென்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடாத, பிரமன் சிவன் அமரர்கோள்-நிரஹம் நசிய நஇந்தி" மென்றுவேதம் பாடிப்பதுபோல், பணிர்தேத்தும்-இம்மூவரும் தாழ்மைபுடன் வணங்கி ஏத்தும் பரம்பொருளாகிய கிருஷ்ணபகவானுட்ப் பாரத யுத்தத்தின் பிறகு விஜய ஸ்ரீபீடம் கிளங்குபவன் கவராத மேகலையால் குறையிலம்.

9-ம் பாசரம்.

மேகலையார் குறையிலல்லா
மெலிவுற்ற வகல்லுற்ற
போகமகள் புகழ்த்தந்தை
விறல்வாணன் புயர்துணித்த
நாகயிசைத் துயிலவான்போல்
உலகெல்லாம் நன்கொடுங்க
யோகணைவான் கவராத
வுடம்பினுற் குறையிலேமே

உரை:—மெலிவுற்ற - இளைத்துப்போன, அகல் அல்லால் - அகன்ற அல்லால், போகமகள் - கிருஷ்ணபகவானது பேரனுகிய அநிருத்தன் மயங்கம்கொண்டு அஹபலித் உத்தம் ஸ்ரீயாகிய உஷா. விறல்வாணன்-போப்போன ஆற்றலுடையவானானான தந்தையை;

புயம் துணித்து-கைகளைச் சக்கராயுத்தால் வெட்டிவிட்டு, நாகயிசைத் துயிலவான்போல் - ஆதிசேஷனாகிய பரிக்கையில் உறங்குபவன்போல், உலகெல்லாம் நன்கு ஓடுங்க - வானுசான் எர்நியிலும் தக்கன் பெண்டர்களைப் பலாக்கராமல்க் கவர்ந்துகொள்வானோவென்ற பயம் உலகத்தாருக்கு ரீக்க, யோரு அணைவான் - யோகணீர்திறை செய்யும் பகவான், கவராத உடம்பினுற் குறையிலம்.

10-ம் பாசரம்.

உடம்பினுற் குறையிலல்லா
வுயிர்பிரிந்த மலைத்தண்டம்
கிடந்தனபோற் துணிபல்லவா
வசுரர்முழாந் துணித்தகந்த
தடம்பளலக் சடைமுடியன்
தனியொருகட நமர்த்துறையும்
உடம்புகடையான் கவராத
வுயிரினுற் குறையிலம்

குறிப்பு:—இப்பாசரம் இறுதிப் பாசர்மானதால் இப்பிராட்டி உயிர் போனதும்குறையிலிலை என்கிறார்.

இரண்டாமடியிலும் மூன்றாமடியிலும் முன் பாசரங்களில் கூறிய அம்சங்களையே கூறுவது எல்லாவற்றையும் சங்கரமாக எடுத்துரைத்தல் நியித்தம்.

பகவான் லோகோபகாரக நிமித்தம் அசரக்கூட்டங்களை மலைமலைபாகக்கொன்று உலகை அளிக்கின்றாரென்பது இரண்டாவதடியின் கருத்து.

பொழிப்புரை:—மாம்சங்களால் நன்றாய்ப் பருத்து உலகை யழிக்கும் அசுரர்களின் கூட்டத்தை வெட்டிய்போட்டு நிர்ப்பயனையும் நிர்ப்பரனையும் ஆகி எல்லா உலகமும் தன் சங்கல்பத்திலே அடங்கும்படி செய்வான் தான் கங்காதரஸ்வாமிக்ருத் தன் உடம்பில் இடம் கொடுத்ததுபோல் என்னோடு கலந்து செல்லே என்றெஞ்சுந்தை அபவிரித்தவன் இப்போழ்து கவராத என் ஆம்மா எனக்கு இல்லாமை அமையும், அது போனதால் குறையிலம்.

11-ம் பாசரம்.

உயிரினால் குறையிலல்லா
உலகேழ்தன் ஊர்னொடுக்கித்
தயிர்வெண்ணெய் உண்டானைத்
தடங்குருகர்ச் சடகோபன்
செயிரிற்சொல் லிசைமரலை
யாயிர்த்து ளிப்பத்தால்

வயிரம்சேர் பிறப்படுத்து
வைகுந்தம் நண்ணுவரே
பதக்குறிப்புக்கள்:—ஒடுக்கி-பிரளய காலத்தில் தன்
வயிற்றில் வைத்த ராகித்து, வெண்ணெய் உண்டான-
இடைச்சீசோயில் - கோபாலன் வெண்ணெயைச் சுவ
பம்மாக்க கலந்து உண்டவனை, செயிர் - கேழி; இல் -
இல்லாதது, வயிரம் சேர் - அநாதிகால முதலாய்க் கள்

மங்கள் வருவதால் அவைகளை ஒழிக்க முடியாமல்
ஜந்மங்கள் எடுக்கும் சம்சார பிரளயத்தில் ஸர்வ
லோக பாலனாய் எல்லா உலகங்களையும் தன் திரு
வயிற்றில் வைத்து ராகித்து மனுஷியனாய் பிறந்து
ஸர்வ சுலபனாய் இடையர்களோடும் ஒத்து வாழ்ந்த
எம்பெருமானைத் தவறில்லாமல் பாடிய இத்திருவாய்
மொழியை அப்சியவலிப்பவர் சமஸ்த பிரதிபந்த
களையும் களைந்து வைகுந்தம் ஏறுவார்கள்.

வாலி வதை

[229-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

இன்னும்சிலர், பிராட்டியிருக்குமிடத்தை ராடி இரா
வண்ணைச் சம்ஹரிப்பதற்குச் சகீர்வனை உற்ற துணை
யாகக் கொள்ளுகின்றது ஸவகாரியதாரத்தரண்பு (political
expediency) ஆக வாலியை ஸ்ரீ ராகவன்
காலணைப்பமாகும் போரைத் தவிர்த்து அவசரமாய்
மறைத்துகின்று கொண்டுள்ளான். "கூட்டொரு
வரையும் வேண்டாக் கொற்றவன்" என்று மகாவீர
ரும் வாலியும் ஆழங்காலப்பிடம்படியன் திரு இவன் வீர
மிருப்பது, பிராட்டியைத் தேடுவதற்குச் சகீர்வ சக்
யம் ஒரு வியாஜமே என்று பொருள்படும்படியாய்த்,
"தனுலொன் றுலே மின்னைக்கண் டணையா டன்னை
சாடுதல் விலக்கற் பாற்றே" என்று இளையபெருமா
ளும் கூறுகிற்பன். இது ஒருபக்கமிருக்க, சகீர்வ
னைத் தவிர்த்துத் தமையனைத் துணைக்கோடப் பிரபு
துணைத் தானென்றால் வாலி இராமன் ஆணையைச் சிர
ஷீழ்ப்கொண்டு மாயவரக்களை வாலிநிப்பற் நிரசனம்
செய்து பிராட்டியை ஸ்ரீ ராகவன் திருவடிகளிலே
சமர்ப்பித் திருப்பான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.
இராமகாரியம் செய்யப் பக்கியவூர்ணையப் போன
தன்மைக்கு வாலி விசனிக்கின்றான். தாரையும் இவ்
வியரத்தை "இராமனென்றானான், வாய்ப்புவினன்
என்னின் வாழ்வெலாம் ஸாய்யே, அமிழ்தியு மீரு
வாய்" என்று மிகவும் உருக்கமாய்ச் சுட்டிக் காட்
டிக் கதறுகின்றான். ஆகவே ஸ்வகாரிய தாரத்தரணு
(political expediency)ஐ உத்தேசித்து கின்ற
னென்றால் வாலியின் சிநேகத்தைப் பெருமான் சர்வ
சுலபமாய்ப் பெற்றிருத்தல் கூடுமென்று ஏற்படுகிறது.
"புயலைப் பற்றுமப் பொங்கரி போக்கியோர்
முயலைப் பற்றுவு தென்ன முயற்கியோர்"
என்று வாலியார் காட்டப்பட்ட "short sighted
policy, என்னும் தோஷத்திற்குள்ளாகான். இதை
கீட்டு யாவரும் பரிதவிக்கத்தக்க கிதமாய் வாலியால்
அடிபட்டு ஒளிந்து வாழ்ந்தான்ற சகீர்வனைக் கைப்
பற்றியதொன்றுமே அவன்பால் "time server"
என்ற குற்றக்கற இடங்கொட்பதென்று ஏற்படு
கின்றது.

ஆனால்
"கீட்டினார் பொரக்க கிடைக்கி என்னவர்
பட்ட நல்வரம் பாக மெய்துவரன்"
என்றபடி வாலி வரம்பெற்ற காரணத்தினால்தான்
அவனுடன் சேர்ப்பாடாது பிரபுவும் மறைத்துகின்று
கொண்டுள்ளான். இவ் வானர வீரன் இவ்வரம்
பாடத்ததாக ஸ்ரீ வால்மீகராதன் ஓரிடத்திலும் கூறி
லால்லர்.

வியத்தியைக் குறிப்பிடாது சகீர்வன் பக்கபலத்து
டன் யுத்தத்திற்குச் சன்னத்தையு கின்ற வலிந்து
அறைகூவுறி வியரம் சொல்லி அவனுடன் "யுத்
தம் செய்யுங்க," என்று தாரை வாலியைத் தடுக்க
வும் ஏற்கெனவே அவன் தெரிந்துள்ள தன் வீரகூர
பராக்கிரமங்களைப் பரக்கப்பெரி அசாதாரணமான
இம் மகாவரம் தான் பெற்றிருக்கும் வாய்மையையும்
சொல்லித் தன் உயிர்த்துணையைத் தேற்றுகின்றான்
வாலி. அதிலும் தேறாதவளாய்,

"அன்னது கேட்டவ எரச வாயவற்
கின்னுபிரீ நட்பமைற் திராம னென்பவன்
உன்னுபிரீ கோடலுக் குடின்வற் தானென்
துன்னிய வன்னைர் சொல்லி னுரைந்து"

என்னும்படி வியத்தியை ஸ்ரீ ராகவன் என்று குறிப்
பிட்டு அவ்வீரனும் வாலியின் உயிர் கோடலில் திரு
ஷ்டி வைத்தவனாய்த் துணைகின்று இங்கே எழுந்தரு
ளியுள்ளான் என்று கூறி கலங்கிப் பதறினான்.
இதற்கு வாலியும் பெருமான் வைபவத்தைப் பிர
ஸம்வலித்தப் போற்றி வானாராளுக்கும் ஏற்பட்ட
கஷ்டமில் இறங்கான் என்று உறுதிசூழினே யன்றித்
தான் பெற்ற வரத்தின் வல்லமையால் அப்பெரு
மான் எதிர்ப்பட்டாடும் அவன் வரபலத்தில் பாதி
தனக்கு வந்துவிடும் என்று மாந்தர்த்தவீலன். இவ்
வியையும் நன்றாக் கவனிக்கற்பாலது. (The omis
sion is significant.) வியத்திபேதமயின் எதிரி
யாய்வரும் எல்லாச் சத்தருக்களின் வரபலங்களிற்
பாதி வாலியைச் சேருமென்றால் ஸ்ரீ ராகவன் விஷ
யத்திலும் இது பொருந்தலாமே. அவ்விதமாயின்
இவ்வுயிரிய் நல்லர வியரம் கேட்ட பின்னரும் தாரை
பக்கபலமாய் வந்தவன் "ஸ்ரீ ராமன்" என்று குறிப்
பிட்டுச் சொல்லக் காரணக் காணோம். ஆகவே அவ்
வரம் பெருமான்பால் பலிக்குமா என்ற சந்தேகம்
இப் புண்பவதிபுழை மனதிற்பட்டதுபோலும். இவ்
வரவுண்மையால் ஏணியர்களுக் கொப்பந்தம் ஸ்ரீ ராக
வனும் தன்னால் ஜெயிக்கப்படுவான் என்று வாலி
துணிந்தால் தன் திருமேனிக்கு ரகுரீரணும் அடியும்
வருவதாகப் பயிற் தாரையிடும் இதை முதலிலே
போட்டுச்சொல்லித்தையிப்படுத்தமுயல்வானன்றே.
தவிரவும் இருவர்களுக்குள் சலிந்தாராய் நடந்த
வீராதத்தில் மறைந்து கின்று பாணப் பிரயோகந்
செய்ததோஷத்தைக் குறிப்பிட்ட கிடங்குகளிலெல்லா
ம் பெருமான் இவ்வர வியரம் தெரிந்து தன் வரத்தில்
பாதிஇவனைச்சேருமென்று கருதினானின்றுயர்
தாக வாலி எடுத்தக்காட்டினுள்ளல்லன். மறைந்து கிள்

று பாணப்பிரயோகம் செய்யப்படுபொருளெனினின்பூராக வன் தன்னால் தோல்வியுற்றிருப்பான் என்று சொல்லவும் வாலி துணியவில்லை. தொனிப்பொருளாகக் கொள்வோமெனினிள் றிடும்பதிலும் இவர்களுடைய வீரத்தின் தாரதம்மில் வாலியர் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பூராகவனும் தன்னைக் கொல்ல வல்ல ஆற்றல் (Prowess) படைத்தவனே என்ற வாலியும் உட்கொண்டு சம்பாஷிப்பதாகவே பாசுரங்கள் அமைந்து கிடக்கின்றன. தர்மசான்றாகக்கொஞ் று வீரோதமாய் மறைந்துகின்ற பாணப்பிரயோகம் செய்த தோஷத்தை யே வற்புறுத்தத் துவக்கினுடையன்றி வேறன்று. இவன் தர்ம பத்தினியும் தாரையும் "ஓயாவாவிடொளிந்து கின்றபததை". அதரும் வழிப்பாட்டுப்பட்டதென்று முறையிட்டனளேயன்றி இவ்வரம்பற்றி பூராகவன் வாலியால் ஜயிக்கப்பட்டிருந்ததல் கூடுமென்று கொள்ளவில்லை. தகிரவும் இவ்வாசிராங்கேட்ட பின்னரன்றே பெருமாளும்

“உலக மேழிலே டேழும்வள்

தவனுயிர்க் குதவி

விலகு மென்னினும் வில்லுடை

வானியின் வீட்டித்

தலைமை யோடுகின்ற ருரமு

முனக்கின்ற தருவேன்”

என்று குறந்தருது. வாலி பெற்ற இம்மகாவரம் ஒரு புறமிருக்க, பதிலுக்கு உலகங்களும் சேர்ந்து இவன் உயிரைத்தப்புவியிப்பதற்காகச் சகாயமாய்வரினும் என் கோதண்டத்தின் பாணத்தினால் கொல்வேன் என்று கூறினானு, வாலி கொண்ட இவ்வரத்தை ஒரு பொருட்டாக மதித்தானல்லன் என்று பெறும்படி கிடக்கிறது இப்பாசரம். அவ்வரம் தன்னை ஒருவீதத்திலும் அசைக்கமாட்டாது என்று பிரபு நிச்சயித்தான போதும், இப்பாசரத்தை அடிபொற்றியே, தாரையிடம் வாலி பெருமானைப்பற்றி கூறும் பாசரமும் அமைந்துகிடப்பது கவனித்தற்பாலது.

“நின்றபே ருலகெலாம் நெருக்கி நோினும்

வென்றிவெஞ் சிவையலார் பிறிது வேண்டிமோ

தன்றனை பொருவருந் தன்னில் வேறியோ”

பதிலுக்கு வேலகங்களும் நெருக்கி எதிர்த்து வரினும் வெற்றிக்கொடி வீசிய கோதண்டம் ஒன்றையுமே கொண்டு ஜயிக்கவல்ல ஒப்பாரை பிழையாய அசுவராய சூரமும் இராமனுக்கு வேறொரு துணியும் வேண்டியோ” என்று அவன் வீரத்தை வாலி மேசிக்கொண்டானேறான். வீரர்கள் அகப்படுவது வீரத்திலே. இதுவும், தான் கொண்ட வரம் ரகுரீரன் திறத்தில் பவிக்காது என்ற உட்கருத்தை வெளியிட்டதோ என்று நினைக்கும்படி யிருக்கிறது. சிவவஹார நீதிக்காக இவ்வரம் பூரீ இராமனையும் உட்குப்பிடுந்தக்கூடியதென்று வைத்துக்கொண்டாலும் அவ்வானா வீரனுடன் பெருமான் பொரக்கிட்டிருக்க மட்டும் வாலிக்குப் பலன்படுமென்றி வேறன்று. “கிட்டிருந்து பொரக் கிடைக்கின்”

பேதைய ரேறிருவர் எனினும் பெற்றுவடை

ஊதிய வாகனஞ் முரமு முள்ளதிற

பாதிபு மென்னதார பகைப்படுந்நாணம்”

என்றே பிரயோகம். பொர நினைபாத விடங்களில் இவ்வகம் இவனுக்குப் பலந்தரு மிப்பின்பதன்று.

“The gist of the boon is, to approach Vali with the intention to fight and

nothing more வாலியுடன் யுத்தஞ் செய்வதாக நினைந்து அவன் அதுஷ்டானம் செய்துகின்ற தென் சமுத்திரக்கரையில் சேர்ந்து இரவு பார்த்து மறைந்து கின்ற இவனைக் கட்ட எத்தனித்தவிடத்தும், பொர நினைந்த காரணத்தினால் மட்டும் ராவணன் வரபலங்களிற் பாதிவாலியைச் சேர்ந்ததன்றி கையிம் கட்டியுள்ளார்.

“இரக்கியா னிற்பவென் வலியவன் வயிடுகையத் வரங்கொள் வாலிபாற் றேற்றன்”

என்பது இராவணன் வார்த்தை. ஆதவே “பொர நினைந்து” இராமன் மறைந்துகின்றான் என்றால் இவன் வரபலங்களிற் பாதி வாலியைச் சேரவேண்டிய நியமமுண்டு. அதைநாம் கண்டுமீட்டினானேவே பூராகவன் வாலியுடன் பொர நினைந்தவனல்லன் என்பதும் மறைந்துகின்ற நெய்தது யுத்தத்திலன்று என்றும் நாம் முன்கொண்ட கொள்கையை இந்தப் பாவமும் வலியுறுத்தாநிற்கும். வாலி உணக்கு நான் பகையன்று என்றான். அதவே பெருமான் பசுமும். இவனைப் பகையாக்கிப் பொரநினைந்து கொல்லவில்லை. மகா பாடி என்று கொண்டு லம்மறாந்தபுடி. மாணதண்டனைக் குரியான அத்தண்டனை விதிக்கும் ராஜனும் நியாயாதிபதியும் அவனுடன் பகைகொண்டு சத்தருபசுத்தில் நிறுத்தித் தங்கள் ஆக்கையை நிறைவேற்றுகின்றான் என்று கொள்ளல் ஒரு விதத்திலும் பொருந்தாது. உய்த்தணர்ந்துழி வாலிவதை சக்கிரவர்த்தி திருமகன் இட்டுப்பிறந்த துஷ்ட நிக் காகத்தின்பார் படுமேயன்றி வேறன்று. அவ்விதம் பிரபு கைக்கொண்ட துஷ்டமும் வீரசத்திபெரு இவ்வரம் தடை செய்யாதென்பதும் வெளிப்படை.

ஆனால் யுத்தகாலத்தில் மந்திரப் படலத்தில் ராவணன் கூற்றாக

“நீல கண்டனும் நெய்யு நோநின்றனேரின்

ஏது மன்னவ ருடைவலி யவன்வயி னெய்தும்

சாறு நல்வா நினைந்தவ நெதிர்செலத் தயிர்த்து

வாலிதன்னையுமளித்தது மறைந்ததன் நெய்தான்”

என்ற பாசரம் பாரக்கிரேமியெனின், விபேஷணம் வரம் மந்திரத்தில் வாலியால் தமையன் தோற்றத்தை குறிப்பிட்டினானாக, அதற்கு உத்தரம் கூறவந்த ராவணன் வாலி படைத்த இவ்வரத்தின் காரணமாகத் தான் தோற்றத்தைக் கூறி ஒரு ஆதரவாக (corroboration) பெருமான் மறைந்து நின்றபததைச் சுட்டிய ஒரு சத்தருயின் வர்த்தையைப்பற்றி தன்னல் வேண்டும்.

“ஊனவில்லிநித்து ஓட்டை மாமாத்தா எய்போட்டி” என்றல்லவோ இவன் சத்தியம் பிறழ்த்து கூறவது. இவன்ருசின் ராவணன் வதைப்படலத்தில் பூராகவன் ஆற்றலுக்கு கியீர்து

“சுவலே வல்லன் நான்றாக எல்லன் திருமாலாம்

அவலே வல்லன் மெய்வர மெல்லா மகிசின்றான்

தவலே வென்னிற் செய்தமுடிக்குந் தானல்லன்

இவலே தானல் வேதமுநத் தாரன் நென்றான்”

என்று பெருமானைப் பற்றிய வால்வ தத்தவத்தை மிகுந்த ஆதர்த்துடன் வெளியிடுகிறது. “வேதவேத யேபரே யும்வலிஜாதே தசாதாந்மஜே” என்ற ஸ்காந்த புராண வசனத்தின் கருத்தை இப்பாசரம் தருவி நிற்பது கவனிக்கற்பாலது. வேதவேத்யுண பாசம் பெருநே சாது பரித்திராண துஷ்டமும் கியீர்த்திற் காக பூராகவனும் அவதாரஞ் செய்தருகினான் என.

றதை இவன் முன்னரே உணர்ந்திருந்தால் அப்பெரு மானைப்பற்றிய வசைவார்த்தைகளைக் கூற முன் னுக்கு வந்திருக்கமாட்டான் என்று நிச்சயமாகக் கொள்ளலாம். ஏனையர்கள் திறத்தில் தவறாது கொல்லவில்லை ஸீ காராயணத்திரமும் இளைப்பெரு மான் சன்னிதியில் ஒன்றும் செய்யமாட்டாது பிர தகூணை நமஸ்காரம் பண்ணி கிண்கிண விபரத்திற்கு இரத்திரஜித்தே சான்று பகருகிறார்.

“நிலந்செய்து விசும்புந் செய்து
செடியவன் படைநின் றுணை
வலந்செய்து போவ தானால்
மற்றினி வலிய துண்டே”

என்ற இதைக் கவனிக்குமிடத்து வாஸ்பெற்ற இம் மகாவரம் ஸீ சக்கிரவர்த்தி திருமக்கள் திறத்தில் பவிக்காது நிற்பதும் அசும்பாவீதமன்றே.

இக்கருத்தை உட்கொண்டே வாஸியும் பாம்பதம் செல்லும் தறுவாயில் இதுகாறும் பாக்கப்பேசிய மகாவரம் உள்பட வரங்கள் எல்லாம் ராமபாணத் திற்குமுன் கிண்கிணமுன் விருளுண்டாமோ என்ற கணக்கில் பஸ்மீகரிக்கப்பட்டு நின்ற நிலைமையைப் போற்றி விஸிமிதனுகிறார்.

புரமெலா மெரிசெய்தோன் முதலினோர் பெருவிவா வுமெலாம் உருவியென் வசைவிலா வலிமைசால் உரமெலா முருவியென் னுயிரெலா தகருநின் சரமலாற் பிழிதவே றுணதரோ தருமமே

என்ற பாசாமிட்டி, “பொய்தீர் மாதவன் சார்ந்த தீரா வரங்களு மற்று முற்றும் யாதவ னினீந்தா னன்ன பயத்தன்”

என்பது எழுதா மறைபின் முடிபாதலின் இந்தக் காரணங்களினால் வாஸிபெற்ற இவ்வரம் காரணமாகப் பெருமான் மறைந்து நின்று கொண்டுள்ள என்று கொள்வது ஒருவிதத்திலும் பொருந்தாததென்று சொல்லி முடிக்க.

ஆனால் மரணத்தண்டனை மறைந்துநின்ற நிறைவேற்றிய ஸீ ராகவனது உட்கருத்து யாது என்று சிலர் கேட்கலாம், ஆங்கிலேய ராட்டுப் புலவர்களுள் அதுவியராண ஷேக்ஸ்பியர் என்னும் மகாகவி எழு தியுள்ள நாடகங்களில் பாபியாகத் தோன்றாமவன் (Vice) சிலன்லம் இவ்வுலகில் தலைதூக்கி நின்று மிருத்த சந்தவடிபுடன் சமன்த ஐசுவரியக்களையும் அனுபவித்துத் திகழினும், அவன் இறுதி திடீரென்று சொப்பனவஸ்தையினும் அவன் எதிர்பாராது நிற்கும் சமயம் எதிர்பாராது இடங்கனிவீருந்து சம்ப விக்கிறதாகக் காட்டியுள்ளார். நம் தர்மசாஸ்திரங்க ளும் இக்கொள்கையை உடன்பாடாகக் கொண்டிருந் துள்ளன.

இதை யனுசரித்துத்தான் வாஸியின் இறுதியும்

நேர்ந்தது என்று ஊகித்தறிதல் நேர். ஆனால் அவ னுக்கு மரணத்தண்டனையைப் பெருமான் நிறைவேற் றிய பாகம் மிகவும் கருணையுடன் கூடினதென்று சொல்லத் தட்டில்லை. Justice tempered with Mercy குற்றங்களுக்கேற்ற பலப்பிரகாரமாக அமைந் துள்ள சித்திரவதைக்கு அவனை உட்படுத்தாது, கதலியின் கனியில் ஊசி துழைந்தாலொப்பக் கூர்மை யான பாணப்பிரயோகம் செய்து பிரபு சம்ஹரித்தரு னினான். அம்மட்டோ, தன் பவித்திரமான பாணம் அவன் மார்பில் பிரவேசித்தது காரணம் “கைதவ மயற்றி யான்கிழ் கழிப்பருத் கணக்கில் தீமை வைக ளும் புரிந்தனான்” என்றும் சொல்லக்கிடந்த இவ் வானர வீரனின் மகாபாபங்களை அறவே ஒழித்துப் பிராணன்போகுந் தறுவாயில் பரதேவதா பாராமாந் திக ரூனாம் அவலுக்குத் தலைக்கட்டவைத்துப் பரம் பெருளார் தன்னை உணர்வுடன் ஸேவீத்துப் பரம பதமும் கைவல்லியமாரும்படிக்கும் அறக்கிரகித் தருகினான், “புற்றி நீந்தவரிய நெடுங்கருணைக்கெல் லாம் நிலயமாம்” கோசலநாடுடை வள்ளல். இந்த நிர்வேறுதக கடாக்கூத்திலே ஆழங்கால் பட்டவலுப் இப் பரமோபகாரத்தை ஸ்மரித்து வாஸியும்

“ஏவுகர் வானியா லெய்தநா யடியினேன்
ஆவியொம் வேலைவாயிவிதந் தருகினாய்
முவிர்ச் முதல்வனீ முற்றிச் மற்றீர்
பாபம் தீருமம் பகையீ யுறவு”

என்று பெருமானை மங்களா சாசனம் செய்து கிரு தார்த்தனுகிறார்.

ஆகவே மரணத்தண்டனைக் குரிய கொடிய பாபங் களைச் செய்து வாஸி outlaw என்னும்படி நின்றனலாக, தண்டதரனுகிய ஸீ ராகவன் இவனுக்கு அத்தண்டனையை விதித்து அதைத் தானே நின்று நிறைவேற்றினான் என்பதும், இவனுடன் நிகழ்ந்தது போரன்று என்பதும், இவனைச் சம்ஹரித்தது யுத்த களத்திலல்லாது கொலைக்களத்திலேதான் என்பதும், யுத்தத்திற்குரிய தர்மசாஸ்திரங்கள் கொண்டு பிரபுசின் செயல்களை ஆராய்ச்சி செய்தல் ஒருவிதத் திலும் ஒழுங்கன்று என்பதும், மறைந்து நின்று பாணம் எயிபதும் இவன் பெற்ற அலாதாரண வரத்தின் காரணமாக வன்று என்பதும், மரண தண்டனையை நிறைவேற்றியது மறைந்து நின்றனலும் அதுவும் குற்றத்தின்பாற் பட்டதென்பதும், அத்தண்டனைப்பாணப்பிரயோகம்செய்து நிறைவேற்றியதன் காரணமாக இம் மகாவீரனது பாபங்களை அறவே ஒழித்து, அவனுக்கு வாணுயர் நிலையம் ஸீவைகருட் டத்தையும் பெருமான் தலைக்கட்டி வைத்தருகினான் என்பதும், வாலிவதத்திலும் திரண்ட பொருள் என்று கூறி இவ்வாராய்ச்சியை முடிப்பாம்.

எ ம ரா ங் க த த் தி ள வ ர ச ன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் B.A., B.L.,

எ ரு தி ய வோ ர்

செந்தமிழ்க்காதை.

கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புராசைபாக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1-4-0

தமிழ்ப் பாடம் 63.

கள வெண்பா—கவி தீங்கு காண்டம்

[286-வது பக்கத் தொடர்ச்சி].

குதிரையின் உளம் அறிந்து ஓட்டும் அசுவவிரகுதய வித்தைபைய வாருகன் காட்ட, அதனைக் கற்பதற்கு அவராயிய இருதுபன்னன் தானும் அசுஷ்விருதய வித்தை என்னுமொரு கணிதவித்தைபைக் காட்டி, இவ்விரண்டு வித்தைகளையும் ஒருவருக்கு ஒருவர் போதித்தனர். அதற்குள் தேரும் விதர்ப்ப நாடு வந்து சேர்ந்தது. கலியும் நளனைவிட்டு நீங்கினான்.

இத்தாழ் பனையி விருந்தான்றிக் காயெண்ணின் பத்தா பிரங்கோடி பாரென்ன—உய்த்ததனில் தேர்நிறுத்தி பெண்ணினுள் நேவர் சபைநடுவே தார்நிறுத்தத் தோள்வேந்தன் றுள். 47. பதப்பிரிவு:—இ தாழ் பனையில் இருமை தான் ன்றிகாய் எண்ணின் பத்து ஆயிரம் கோடி பார் என்ன உய்த்து அதனில் தேர் நிறுத்தி எண்ணினான் தேவர் சபை நடுவே தார் நிறுத்தும் தோள் வேந்தன்தான். அன்வயம்:—(இருதுபன்னன்) "இத் தாழ்பனை யில் இருந்தான்றிக் காய் எண்ணின் (அவை) பத்து ஆயிரம் கோடி, பார்," என்ன, தேவர் சபைநடுவே தார்நிறுத்தும் தோள்வேந்தன் தான் அதனில், தேர் உய்த்து நிறுத்தி எண்ணினான்.

பதவுரை

"இ - இந்த

தாழ் - பள்ளமாள

பனையில் - வயலிழைள்ள

இரு - பெரிய

தான்றி - தான்றி மரத்திலுள்ள

காய் - காய்களை

எண்ணின் - கணக்கிட்டால் (அவை)

பத்து ஆயிரம் கோடி - பதினாயிரம் கோடி.

காய்கள் ஆகும்

பார் - எண்ணிப்பார்த்துச் சோதித்துக்கொள்"

என்ன - என்று (இருதுபன்னன்) கூற

தேவர் - தேவர்கள் வந்திருந்த

சபை - (சுயம்வர) சபையின்

நடுவே - மத்தியில்

தார் - (தமயந்தியின் சுயம்வர) மரையை

நிறுத்தும் - நிலைபெற ஏற்றுக்கொண்ட

தோள் - தோள்களையுடைய

வேந்தன்தான் - வேந்தருகிய நளன்,

அதனில் - அவ்வயலின் கண்

தேர் - தேரை

உய்த்து - செலுத்தி

நிறுத்தி - நிறுத்தி

எண்ணினான் - தான்றிக் காய்களை எண்ணிப்

பார்த்தான்.

விர்வுரை:—பதினாயிரம் கோடியை எண்ணுவ தென்றால் எத்தனை வருடங்களாகுமென்று நீனைக் கின்றீர்கள். நிமிடத்திற்கு தூறு காய்கள் வீதம் வாரு கள் எண்ணினான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஆ ய்களை பதினாயிரங்கோடி எண்ணிப் பார்ப்பதற்கு 1904 வருஷம், 10 மாதம், 17 நாள், 18 மணி, 4 நிமிடக்க

ளாகும். இப்படி தூற்றுண்டுக் கணக்காய் தான்றி மரக் காய்களை எண்ணிக்கொண்டிருந்தால், நாளை அளவு நிமிசன்ற சுயம்வரத்திற்கு என்றுபோய்ச் சேர் வதோ. ஒரு ஆயிரவருடும் எண்ணிவருகையில் எண் னனை காய்களையே எண்ணுகின்றானே என்ற சந்தே கம் இடையே வந்து கணக்குக் கலைபுமனாலும், மறுபடி யும் அடிபையி பிடித்து ஆரம்பிக்கவேண்டியதுதானே. இருதுபன்னன்தான் மந்திரத்தால் சொல்லினான். அம்மந்திரம் தெரியாதவர்கள் அதன் நேர்மையைச் சோதித்து அறியவும் இயலாது. இன்னவியம் யுகமே மாறக்கூடிய காலாந்தரங்களை ஒருநொடி அளவிற்குள் அடக்கக்கூடிய துணிவுபுலவர் களுக்கே உரியது. பெய்யோர மெய்யோ, எம்மெனார் சிந்தனைக்கு எட் டமோ எட்டாதோ, நளனே எண்ணிப்பார்த்து இரு துபன்னன் சொல்லிய கணக்கினது நேர்மையைத் தேர்ந்து வியந்துகின்றான். அசுவமந்திரத்தை அவனி டம் கேட்டுக் கற்பதற்கு அதுவே ஏற்றசமயம் என அயோத்திமன்னனார் துணர்ந்தான்.

ஏரடிப்பார் கோலெயிப்ப வின்றென்று றெடைபிற் காரடுத்த சோலைக் கடனாடல்—தேரடுத்த மந்தொழிநு மித்தொழிநு மாற்றதுமா லென்று

[ரைத்தான்

தேர்த்தொழிலின் மிக்காளைத் தேர்ந்து. 48. பதப்பிரிவு:—ஏர் அடிப்பார் கோல் எயிப்ப இன் தேன் தொடை யிறு இ கார் அடுத்த சோலை கடல் நாடன்—தேர் அடுத்த மா தொழிலும் இ தொழிலும் மாற்றதும் ஆல் என்று உரைத்தான் தேர் தொழி லின் மிக்காளை தேர்ந்து.

பதவுரை

ஏர் - உருகின்ற ஏருதகளை

அடிப்பார் - ஓட்டுகின்றவர்

கோல் - கோலை

எயிப்ப - ஓங்க (அந்தக் கோல்) 48

இன் - இனிய

தேன் - தேனினது

தொடை - கூண்டை

யிறு - கிழிப்பதானன்ற

கார் - மேகத்தை

அடுத்த - அளவிய

சோலை - சோலைகளால் சூழப்பட்ட

இ - இந்த [டாசனுகிய இருதுபன்னன்

கடல்நாடன் - கடற்கரையுடைய கோசல நாட்

யதேர் - தேரை

அடுத்த - சேர்ந்த

மா - குதிரைகளை மந்திரத்தால் ஓட்டும்

தொழிலும் - உன்னுடைய தொழிலையும்

இ - இந்தக் கணக்கு

தொழிலும் - தொழிலையும்

மாற்றதும் - மாற்றிக்கொள்வோம்"

என்று - என்று

தேர் - தேர்ஓட்டும்

தொழிலில் - தொழிலில்

மீக்காணை - வல்லவகுதிய நனைக் கேட்டு
தோர்ந்து - அவன் இடங்களைத் தெரிந்து
[கொண்டு
உரைத்தான் - தன் அச்சுடையிருதய மந்திரத்
தைச் சொல்லினான்.

வண்டார்வளவயல்கும் மன்றவநாட்டேக்கோமான்
தண்டார் புனைசர் திரன்சுவர்க்கி—கொண்டாரும்
பாவலன்பா னின்ற பசிபோல நீக்குற்றான்
காவலன்பா னின்ற கவி. 49.

பதப்பிரிவு:—வண்டு ஆர் வளமை வயல் சூழ் மன்
ருவ நாட்டு எம் கோமான் தன் தார் புனை சந்திரன்
சுவர்க்கி கொண்டாரும் பாவலன்பால் நின்ற பசிபோல
நீக்குற்றான் காவலன்பால் நின்ற கவி.

பதவுரை

காவலன்பால் - னானிடத்தில்

நின்ற - சேர்ந்திருந்த

கவி - கவிபுருடன்,

வண்டு - வண்டுகள்

ஆர் - நிறைந்த

வள - வளமையிசூத்த

வயல் - வயல்கள்

சூழ் - சூழ்ந்த

மன்றவநாட்டி - வன்றவநாட்டை ஆள்கின்ற
எம் - எம்முடைய

கோமான் - அரசனாகிய

சந்திரன்சுவர்க்கி—சந்திரன்சுவர்க்கி யென்பவன்
கொண்டாரும் - பாராட்டுகின்ற
பாவலன்பால் - புலவனிடத்தில்

நின்ற - இருந்த

பசிபோல—நரித்திரம் அகன்றுவிடுவதைப்போல
நீக்குற்றான்—(அறிவே விரையல்) நீக்கிவிட்டான்

விளக்கம்:—கவி—பசிபோல—நீக்குற்றான், என்று
கூட்டி முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

விரியை—புகழேற்றிப்புவலர் இந்தச் செய்புளில்,
தன்கையூதிரித் வள்ளலாகிய சந்திரன் சுவர்க்கியைப்
போற்றுகின்றார். எள்ளளவேனும் தங்காமல் விரை
யின் அகன்று திரும்பியும் வராமல் நனைவிட்டுக் கவி
தீர்வதற்கு உவமமாக, இலன் என்னும் எவ்வம்
உரையாமல் ஈயம் குலவள்ளல் சந்திரன்சுவர்க்கியைச்
சேர்ந்த பாவலர்களை பசியை எடுத்துக்கூறிய இது
புகழேற்றியின் பெருந்தன்மையை விளக்குகின்றது.
இவ்விதம் கம்பர் சீவல்லிபுத்தூர் அநியை மற்ற புல
வர்களுள் தம்மை ஆதரித்த வள்ளல்களைத் தம்நூல்
களுள்ளே உவமை நலத்தினைச் செருகிப் புகழுகின்ற
வழக்கமுண்டு. இவ்வியடங்களை ஸ்ரீமான். T. N.
சேஷாசல ஐயர் தம் கம்பராமாயணக் கட்டுரைபொன்
றில் (வால்யூம். 1. பக்கம் 813) ஆராய்ந்திருக்கின்
றனர். அதனில் புகழேற்றியின் இதுபோன்ற மற்றப்
செய்யுள்களையும் தொகுத்தள்ளார். இந்தச் சந்தர்ப்
பத்தில் அக்கட்டுரையை எடுத்து ஒருமுறை படித்துக்
கொள்ளல் நலமாம்.

“சந்திரன்சுவர்க்கி கொண்டாரும் பாவலர்” என்
றும் தொடரைச் சந்திரன்சுவர்க்கி கொண்டாரென்ற
பாவலர் என்று எழுவாய்த்தொடராகவும், சந்திரன்
சுவர்க்கியைக் கொண்டாரும் பாவலர், என்று இரண்

டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகவும் கொள்ளலாம்.
முன்னதன்படி சந்திரன்சுவர்க்கி தானே மறித்துப்
பாவலர்களுக்கு உதவுகின்றான் என்ற பொருள் எய்
தும். பின்னதன்படி தன்னைப் புகழ்ந்து பாடியவர்
களுக்குே அவன் உதவுகின்றான் என்று எண்ண
வேண்டும். இவ்விரண்டினில் முதல் ஆர்த்தமே அவ
னுக்குப் பெருமையை அதிகம் அளிக்குமாணையால்
அத்தனையே ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இலக்கணம்

இதுவரையில் நடந்த இலக்கணப் பாடங்களை
யெல்லாம் நமது வாசகர் தொடர்ச்சியாக இப்பொ
ழுது ஒருமுறை படித்து நனைவுபடுத்திக்கொள்ளல்
தக்கதாம். பெயர்ச் சொற்களையும் அவைகளின் வே
ற்றுமையையும் பற்றிக் கூறியனயாவும் நனைவிடுக்க
வேண்டியது இனிவரும் இலக்கணப் பாடங்களுக்கு
மிகவும் அவசியம். அவ்வாறே வினைச் சொற்களில்,
‘சூழ்ப்பு தெரிநிலை,’ எவல் வியங்கோள் முற்று எச்சம்
வினையாலணையும் பெயர் முதலிய பாகுபாடுகளையும்
மறத்தல் கூடாது.

எனினில், இப்பொழுது சொற்றொடர் இலக்
கணம் ஆரம்பிக்கப்போகின்றோம். இத்தொடர் இலக்
கணத்தைக் கற்பதற்கு வேண்டிய அளவுதான் நாம்
இதுவரையில் சொல்லிலக்கணத்தை வற்புறுத்திக்
கொண்டு வந்துள்ளோம். சொற்றொடர் இலக்கணம்
மிகவும் முக்கியமானது. இது நன்றாகத் தெரியாமற்
போனால், எழுத்துக்கள் புணர்நின்ற புணரிலக்கணத்
தைக் கற்கவே முடியாது. தமிழ்ப் பிழையில்லாமல்
எழுதுவதற்கும் செய்யுள்களைப் பதம்பிரித்துப்
பொருள் தெரிந்துகொள்வதற்கும் புணரிலக்கணத்
தேர்ச்சியில்லாமல் தீராது. அப்புணரிலக்கணத்திற்கு
வேண்டிய எழுத்திலக்கணமும் சென்ற சில பாடங்க
ளில் சொல்லி வைத்துள்ளோம். தொடரிலக்கணமுங்
கற்றுவிட்டால் புணரிலக்கணத்திற்குப் போகலாம்.
புணரிலக்கணம் முடிவதுடன் ஐந்திலக்கணங்களில்
எழுத்து சொல் என்ற இரண்டு இலக்கணங்களிலும்,
செய்யுள்களைப் பொருள் செய்து கொள்வதற்கு
வேண்டிய அளவுகற்றுக்கொண்டதாகும். அணிபிலக்
கணம் அனேகமாக நளவேண்பாவைச் சார்ந்தே
சொல்லித் தந்துள்ளோம். முக்கியமான அணிகளினு
டைய தன்மை யெல்லாம் இப்பாடங்களில் கூறப்
பட்டுள்ளன. இன்னும் மிருகங்கின்றன சில சிறு அணி
களின் பெயரும் இலக்கணமுந் தெரிந்துகொள்ள
விரும்புகின்றவர்கள் “தண்டி யலங்காரம்” என்னும்
நூலிலிருந்து தாமசுவே எளிதில் கற்றுக்கொள்ள
இயலும். பொருளிலக்கணத்தில் ஸ்ரீமான் இராம
ரத்தம் ஐயர் அகப்பொருளை 1928-1929, வருட
வால்யூம் களில் எழுதி மிருகங்கின்றார் பிறகு பிறப்பொ
ருள் ஆரம்பிப்போம். நளவேண்பா முடிந்ததும்
“அஷ்டப்பிரபந்தம்” என்னும் நூலை நம் பாடத்திற்கு
எடுத்துக்கொள்ள நனைத்திருக்கின்றோம். யாப்பிலக்
கணத்தின் முக்கியமானபாகங்கள் இப்பொழுது கரு
க்கமாக எழுதப்பெற்று வருகின்றன. இதன் வி
வையும் விளக்கத்தையும் 1931 வருட வால்யூமில்
காணலாம்.

பொதிகைநிகண்டு

(இரண்டாம் பகுதி)

[216-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

- 747 சீசகர் தூக்கணமும் கவியும் வேயும்.
 748 சீத மிசையும் வண்டு மூங்கிலும்,
 749 சீரம் பாணர் தீபமும் கிளியும்
 காரிப்புள்ளும் சழற் றாகும்.
 750 சீவா ளுநிரமும் கரடியு நீரும்.
 751 சீவம் பிளும் காணு மாறும்.
 752 சீழ் கிழக்கு மிடரும் சயமையும் கீழும்,
 753 சீழ்தல் கீண்டலும் கிழித்தலு மாறும்.
- 754 ¹ சூசமே செந்திரஞ்சகம் பூவமலர் பொதுவும்.
 755 குஞ்சகக் கூடும் யோட்டியும் குறளும்
 குறளைச் சொல்லும் குன்றியு சாழியும்.
 756 குஞ்சகம் குவளைமும் யானையு மாறும்.
 757 குடும்பை முட்டையும் கூடுமேரியும்.
 758 குஞ்சியாண் மயிரும் புள்ளின் பார்ப்பும்
 குன்றியின் புத்தலும் கூற வாகும்.
- 759 குடக்கர் குடிசையும் கும்பம மாறும்.
 760 குடத்த மஞ்சலியும் திரட்சியு மாறும்.
 761 குட்டமோர் கோபும் குளமு மாழமும்.
 762 குடியுறும் குலமும் புருளும் குடியும்
 கோத்திர முமெனக் கூற வாகும்.
 763 குடஞ்சட்டையு மெருமையு மாறும்.
 764 குடிசைபுட்ட பொதுவும் கூகையு மாறும்
 பதிபுக் குச்சம் பசர வாகும்.
- 765 குடமி வில்லும் வெற்றியு முச்சியும்
 குவட்டி னுச்சியு மாண்மயிரு மாறும்.
 766 குடக்கத்தும் பசவுக் குடமு ககரும்
 கழைக்கட்டியுமா வட்டலு மாறும்.
- 767 குடை குடையும் கொடையும் கல்வையு மாறும்.
 768 குண்டம் பன்றியும் குண்டமு மாறும்.
 769 குணக்கர் தோற்குவி யோரும் பூவையரும்
 குயிலு வரும்மெனக் கூற வாகும்.
- 770 குன்றி நிறுசெய்யும் குன்றி மாழமும்
 ஆண்குதிரையுக் கோறலு மறையு வாகும்.
 771 குணில் குறத்தடியும் கடிப்புக் கவணும்.
 772 குணக்கவியும் பண்பும் கும்பமும் கீர்மையும்
 வில்லின் காணும் விளா வாகும்.
- 773 குண்டலம் விண்ணும் குழையும் வட்டமும்.
 774 குத்தி மண்ணு வட்டகமு மாறும்.
 775 குத்திரம் வஞ்சமு மலையு மாறும்.
 776 குதைவீர் குதைபும் பசியு மாறும்.
 777 குத்தல் கொடுத்தலும் குத்தலு மாறும்.
 778 குத்தமோர் சதியும் கோபும் வேலும்
 குஞ்சுமும் குதிரையுக் கூற வாகும்.
- 779 குபேரணம் புலியும் குபேரணு மாறும்.
 780 குமரன் கட்டினனையும் முருகனு மாறும்.
 781 கும்பி சேறும் வயிறுக்குஞ் சாரும்
 கரகமு மெனவே கவில வாகும்.
- 782 கும்பசன் குறமுனிபுச் திரோணச் சாரியும்
 783 குமுத மடுப்பு யோகையு மாப்பலும்
 செய்தலும் திக்காணையு சிசுத்த வாகும்.
- 784 குமரிகற் குறையுக் கண்ணியும் காளியும்
 கொற்றவையு முமையும் கோசு சதியும்
 ஆணைக்கு மெனவே யறையு வாகும்.
- 785 கும்பம் சாரியும் குடமும் கும்பியின்
 மத்தகமு மெனவே வழங்க வாகும்.
- 786 குய்தல் கூவலுக்கு செறித்தலும் குடைதலும்
 செய்தலும் தாண்டலு மாய்தலு மாறும்.
 787 குய்யு கறிக்கரித்தலும் குளிமணப் புசையும்.
 788 குய்யம் யோனியும் குத்திரமு மறையும்.
- 789 குயமரி வானும் சொக்கையு மினமையும்.
 790 குயில் கோகிலமு மேகமு நிரையுக்
 தவாரமு மகவாணுக்கு சொல்ல வாகும்.
- 791 குறாயிடைச் சொல்லும் குதிரையு மேசையும்.
 792 குருவி புறஞ் ழுல சாணும்.
 793 குருகு புறஞ் மினமையும் கொலணும்
 வெண்மையும் குருக்கத் தியுறலு மூக்கும்
 சாகு மெனவே கவில வாகும்.
- 794 குரம்பை குறடி முடலு மிசையும்.
 795 குரமாத் திரையும் வியாழமு முயர்ச்சியும்
 குரவனு சிறமும் பெருமையு கோபும்
 குரவமு மெனவே கூற வாகும்.
- 796 குரல்பல் குறலும் கூத்தலுக்கு நிறமும்
 கதிரும் திரையும் யாழி னார்ப்புக்கு
 சதக்கையும் பாடலமும் வாரிக் கோவையும்
 இசையுக் தொண்டையு மியப்ப வாகும்.
- 797 குரும்பையுச் சேறு மினகீறும் குரும்பையும்.
 798 குரவையோர் கூத்தல் கடலு மாறும்.
 799 குரம்[டி] கன்சச் திரணு மாறும்.
 800 குருட ண்த்தகனு மறைக்கோகு மாறும்.
 801 குருக்கரியும் வறையும் வில்லின் பொதுவும்.
 802 குருதி செவ்வாயும் குருதியுக்கு சிவப்பும்.
 803 குரவாரிக் குரம்புக்கு சேராயு மாறும்.
 804 குல்லை கஞ்சாவும் வெட்டியுக் தழையும்
 805 குலமி ரோதியுக்கு சாதியுக் கோபியும்
 கூட்டமு மில்லறும் கூற வாகும்.
- 806 குலசெய் கரையு மம்பின் குதைபும்
 காயின் கொத்தும் வில்லு மாறும்.
 807 குலிக்கரூர் க் குவியும் வாரியு மாறும்.
 808 குவமிலை யுச்சியு மலையுமரக் கொம்பும்.
 809 குவலையும் பூயியும் குவளையு சொத்தும்.
 810 குவவு திரட்சியும் குவித்தலும் பெருமையும்.
 811 குவளவிழியு சொத்தல் பூவும்.
 812 குவாலே குவிதலு மேடு மாறும்.
 813 குழவான் மயிரும் பெண்மயிரும் தூணியும்
 இசைக்கரு விபுமென வியப்ப வாகும்.
- 814 குழியே வயிறும் குண்டு மாறும்.
 815 குழிவி யிராவும் பாறையு மாறும்.
 816 குழைகுண்டலமும் தனிக்குஞ் சேறும்
 தவாரமும் காடும் படைபுறப்ப மாறும்.
- 817 குழியம் பார வறையுக் திரட்சியும்.
 818 குழையே பாட்டு மிசையு மாறும்.
 819 குளம் குளமு செறிபுக்கு சர்க்கரையு மாறும்.
 820 குளியம் வேக்கையு முருகுமையு மாறும்.
 821 குளிர் குட முழையு மருவு கண்டும்
 கவணும் குளிர்ச்சியு மீளினத் தொழுக்கமும்
 இருத்தலு ² மிலைசுக்கரி கத்தியு மாறும்.
- 822 குளிர் குடமுழவு கண்டு மாறும்.
 823 குறம்பொறை குறிஞ்சி சிலத்தானு மலையுக்
 காடு மெனவே சழற் றாகும்.
- 824 குறிஞ்சிமலைச் சார்பும் யாழமோர் பண்ணும்
 இசையுக்கு செழுமன்றியு மியப்ப வாகும்.
- 825 குறளை பூதமும் குறளும் குறமையும்.
 826 குறறல் பறித்தலும் கோறலு மாறும்.
 827 குறகல் பறித்தலும் கிடிலுது மாறும்.
 828 குறடு திண்ணையும் பலகையு மாறும்.
 829 குறத்தடி குண்டும் பொதிப்பையு மாறும்.
 830 குறமைய யறும் குறி குறினையு மாறும்.
 831 குறற் மலையுக் கதைபயமு மாறும்.
 832 குவிலே புலியும் காண்கா முறபுடி³.

¹ (பிரதி)-1 குமை.

(பிரதி) 2. முலைசுக்கரி;

திருக்குறள் நீதி

பொருட்பால்-3. ஒழிபியல்

[153-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

1. குடிமை

- 1. நற்குணம் நாண மிழ்பிறந்தாரக் குன்றி.
- 2. ஒழுக்கமெய் நாண மிழுக்கா ரிழ்பிறந்தார்.
- 3. நகையாதி நான்கும் வகையால் குடிக்கு.
- 4. கோடி பெரினுந் குன்றவ செய்பார்.
- 5. இட்டிண்ட குடியார் முட்டின்று வாழ்வார்.
- 6. அற்று ரேனுந் குற்றம் புரியார்.
- 7. பெரியோர் குற்றமே பெரிதாய்த் தோன்றும்.
- 8. நலத்தின்க ளெழுகானக குலத்தின்க ளெண்புறும்
- 9. குலநலத் தியல்பு குணத்தால் விளங்கும்
- 10. நலம்பெண்டில் நாணுக குலம்பெண்டிற் பேணுக.

2. மாணம்

- 1. சிறப்பினுள் செயலிற்றிற்றப்பொழுக்கம்பேணுக.
- 2. பேராண்மை வேண்டிற் சீரல்ல செய்பற்க.
- 3. பெருக்கத்தே பணிந்து சுருக்கத்தே தணிக.
- 4. நிலையிழிந்த மார்தர் தலையிழிந்த மயிரொப்பர்.
- 5. பெரியோர் தாயுவர் சிறுபிழை செய்யின்.
- 6. இகழ்வார்பின் செல்லல் புகழ்ப்பெற்றிநரகுய்க்கும்
- 7. ஒட்டாரைச் சார்த்தின் கெட்டே நெனவீரு.
- 8. மான மிழ்ததின் ஊன்வளர்த் தென்பபன்.
- 9. அவமான மாற்றார் கவிமா வொப்பர்.
- 10. இழிவுழிச் செய்தாரைத் தொழுதேத்து முலகு.

3. பெருமை

- 1. ஒளியொருவர்க் கூக்க மினிவீற் கல்கிலிலை.
- 2. பிறப்பொக்கு முயிர்க்குச் சிறப்பொவ்வா செய் [கையான்
- 3. மேலுந் கீழும் பிறப்பல தொழிலை.
- 4. தன்னைத்தான் கொள்டொழுதின் பின்னைத்தான் [பெருமை
- 5. பெருமை புண்டாயிர யரிபுத செய்வர்.
- 6. சிறியா ரெண்ணர் பெரியரைப் பேணல்.
- 7. சிறியார் பெருமிதஞ் சீமைக் குலைக்கும்.
- 8. தன்னைவியப்பன்சிறியன் பின்னைப்பின்னைப்பெரியன்
- 9. சிறியோர் செருக்குப் பெரியோர்க் கில்லை.
- 10. சிறியோ ரெல்லாந் குறையே கூறுவர்.

4. சான்றாண்மை

- 1. சான்றோர்க் கெல்லாஞ் சற்குண மியல்பாம்.
- 2. குணநய நலத்திற் கிணையிலே வேறு.
- 3. அன்புநா னுணி யின் பமாஞ்ச் சான்றோர்க்கு.
- 4. பிறற்குறைய கூறறாப் பெரியோ ரொனத்தரும்.
- 5. பணிவுடையார்க்குப் பகைவரே யில்லை.
- 6. சால்பிற்குக் கட்டளை தோல்வியை யேற்றல்.
- 7. இன்னார்க்கு மினியை இயற்றுவார் சான்றோர்.
- 8. அழிபிசி சால்பிற் கிழிவாவ தில்லை.
- 9. துன்பமே யலைப்பினு மன்பற்றுர் சான்றோர்.
- 10. சான்றாண்மை குன்றின் தாங்கா தலகம்.

5. பண்புடைமை

- 1. எண்ணுடைமையெவர்க்கும் பண்புடையதாகும்
- 2. அன்புந் குடிப்பிறப்பும் பண்புடைமை காட்டும்
- 3. குணமொத் திராக்கா டுடலொத் திருந்துமென்
- 4. பண்புடைமை கண்டு பாராட்டு முலகு.
- 5. பகைப்பினும் பண்புளார் திகைத்துவெகுளார்.
- 6. பண்பியல் குன்றின் மண்ணியல் குன்றும்.
- 7. அரமொத் திருப்பினு மரமொப்பர் பண்பிலார்.
- 8. நன்பாற்று ரிடத்தும் பண்பாற்றல் நன்று.
- 9. உறவுசெய் தறியார்க் குலகிய லில்லை.
- 10. பண்பிலான் கைப்பொருள் பலன்ற தாகும்.

6. நன்றியில் செல்வம்

- 1. தேடிவைத் துண்ணுதான் செய்தாரி லொன்று.
- 2. பொன்தேடிப் புதைப்பார்க்குப் பேய்ப்பிறிவி [வாய்க்கும்
- 3. புகழிவேண்டா லோடி புலிக்கொரு பாரம்.
- 4. ஸயா லோடிக் கெஞ்சுவ தென்னை.
- 5. தேடியிட் டெண்ணர்க்குக் கோடி யிருந்துமென்.
- 6. அருந்தா னீயானின் பெருஞ்செவ்வ மேதம்.
- 7. வருந்துவோர்க் கியாப் பெரும்பொருள் பாழே.
- 8. நச்சமாமே வறிஞரான் நச்சப் படாதான்.
- 9. பாவினைப் பொருளுநா தாஊப்போம் பிறர்க்கு.
- 10. மாரி வறத்தலநேர் சிருடையான் வறுமை.

ஆய்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

பாவிக்குகள் :		தைவங்கள் :	
பாதாமி லேகியம்	ரூ. 8-0-0	சந்தனதி 6 அவுன்ஸ் ரூ.	1-0-0
ரத்திலலை லேகியம்	2-0-0	அயிர்தாமலக	0-12-0
மஹா திராசூபா தி லேகியம்	2-0-0	பிருக்காமலக	0-12-0
குழந்தைகளுக்கு			
பூக்க கண்டாரி மாத்திரை	0-4-0	ஸ்திரீகளுக்கு	
பால் சஞ்சீனி	0-4-0	ஸ்திரீக டானிக்	2-0-0
பால் ஸ்திரீ	1-0-0	கர்ப்பாசய டானிக்	2-0-0
		ப்ரஸை லேகியம்	1-8-0
கமார் 300	மடலிவாய்வாராகம	மடலிருக்காமலகத்தை	Canara Bank மாதிரி
கோலிகள்	நூல்கள்கூடுபவ்வாடி		
ஓமார்றம்.	சுதாரணம்-பாகசெட்	(செலுத் செய்க்கு)	I.D.L. 61, 60, 61, 62, 63, 64, 65

மடலிவாய்வாராகம - **மடலிருக்காமலகத்தை** - **Canara Bank** மாதிரி தயவுசெய்து கோலிகள் கவனித்து வாங்கவும்.

நூல்கள்கூடுபவ்வாடி

சிறந்த டானிக் சத்தவைப்பதற்கு - **நஞ்சுக்கூடு**

மடலிவாய்வாராகம - **காலட்டரால்கள்**

மடலிவாய்வாராகம - **அவரே**

[புஸ்புக்ளின் வைத்தியர்களுக்கு மட்டுமே] [அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.]

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வாலயும்.

தலையங்க்கள்:—அறியாமை வேண்டப்படும் 4. சயலச் சேரதனை 8. கிஷயத்திற்கேற்ற விளம் பரம். முயலுக்கு முயலவேண்டா. விளம்பிளல் வெட்கக்கேடு. கல்லைதப்புகளே கல்லைவர்கள் 3. நானத்தால் கைவார்த்திம். வாலின் நீளம். பெருமையின் பெருமை. . .முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது. உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி. அரசியலுக்குரிய அறக்களில் திருவள்ளுவர் வேதவியாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்துள்ள, “தசரதன் குறையும் கைகேசி கிறையும்” என்னும் நூலிற்குரிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற்கு கொவ்வாதன வென்ற 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமநாதம் ஐயர், B. A.) புத்தகமும் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சங்கநூற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அழகுத்தொகுக்கலை யறிந்து கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவுநாட்டும்; அழகை, சிறிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னெடுக்கம், புணர்ச்சி, இணைவிழைச்சி, வினாயாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—விஸ்வியாதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சருக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் பாடிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம் பத்த 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய சூடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் கானல்வரியை அழகுற விளக்கிய ‘மாநதி மாநதம்’ என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், சாபன்மர் சரித்திர உண்மையிபான்மலை கட்டுரைகளும் கிடைந்துள்ளன.

1931-வது வருடம் 4-வது வாலயும்.

தலையங்க்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாக்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்ம்மையை அலமரச் செய்யலானே 4. அருமைபிழைமருமை 4 மறப்பது முறுதியாயும். கள்ளார் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினாப் படலம் முதல் அயோத்தியா காண்டம் இறுதியாக 60 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

குராமணி:—(K. இராமநாதம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை பெருகப்பெற்று இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்துறு செய்யுள்கள் வந்துள்ளன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாளர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாளர் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், யௌவனம், மதம், சித்தாந்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றன.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புவலர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சந்திரசேன், B. A. Hons) ஓர் கவிதை நாடகம்.

சிதம்பரத்தேவர் சரித்திரம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மணம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்ட வேர் நாலை.

களவியற் காரிகை:—(S. வைபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறாத நூல், அகப்பொரு ளிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்ம்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்க நூல்களோடு ஒப்புக்கொக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல. ஒவ்வொரு வாலயியற்றும் வினை வருமாறு:—
 ணைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0
 கால்கோ கிஸ்ட் ணைண்ட் ரூ. 8 8 0
 ஆப்பெளத் கிஸ்ட் ணைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தூல் அல்லது இரயில் சார்ஜ் அடக்கவில்லை. இத்தியாவில் உள்சுவர்கள் இரயில்வே பார்னல் ரூலமாத் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்பினால். ஏழுநாட்களுக்குள்ளே இரயில்வே கட்டணம் ஆகாது. பரிமா, விலைவாசல் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயிலில் அனுப்பமுடியாத இயல்பில் வினைபுட்கட்டணம் ஆகாது. பரிமா, விலைவாசல் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயிலில் அனுப்பமுடியாத இயல்பில் வினைபுட்கட்டணம் ஆகாது. ரூ. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேய, தென்னாப் பிக்கா முதலிய கால்களில் இருப்பவர் தூல் சார்ஜிக்கு ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாளியர் திருவாளர் S. வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களால்

— பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள் —

தமிழ்க்காதி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் சுவைகள், முதலியன அடங்கிய நிறந்த முன்னுரை கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளக்கக் கூறும் செவ்விய உரைபாட்டுமுன்னது. நூலின்சுவை வந்துள்ள பொருட்பெயர்களினுடையதும் முற்று வுணர்ந்தும் அனுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 19000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராதியாக உடலுத் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

நிறந்த ஒரு சொற் பல்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டு களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரை யுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதா கத் தெரிந்துகொள்ளுதற்குப் பலபொருளுரைசொல் வகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புசோக்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களினைத்துக் கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

முழுமீ சொந்தறிப் பகராதிமீ விஷய ஒப்புத்தொழும் (வா.மார்க்க சகாயம் சேட்டியார் பதிப்பு)

நிறந்தக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத் திரும்300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திரு குறையைப் படித்து ஆராய விரும்புபவர்க்கு இவ்வட்ட வணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாளியர் அளித்ததுதான் மாணுக்கருக் குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பற்றிப் பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலப மன்ற. விலை அணு 0-12-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு நிறந்த அகப்பொரு ளிலக்கணநூல்; முதன் முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கெடத் தற்கரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யடையது; பல அனுபந்தக்களை யடையது. தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும்பயன்படுவது. க்ரேளன் அளவில் 170 பக்கம் கொண்டது. சொற் பப் பிரதிவேளையுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

ஊற்பொருட் குறிப்பு.

1. இறையனார் களவியலரை; 2. குறுத்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. கற்றிணை; 5. களவழி காற் பது; 6. தேவாரம்; 7. வீரசோழியம்; 8. காலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆஃப் தலை மைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காவர் களால் தொகுக்கப்பட்டது. டெம்ப்ளியளவில் 175-பக் கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித் திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிக இன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிவேளையுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசுந்தரம்.

ஒரு சுவைகம். இனிய எளிய கலையில் எழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமாலையெண்ணம்—தினகர வெண்பா
திருக்குறளின் அதிகாரத்திற்கு கொரு வெண்பா வாக 138 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அணு 0-6-0

கலாநிலயம் ஆஃவ், வேளாளர் தெரு, புரணை, சென்னை.

திராவிடப் பிரகாசிக்கை

இந் நூல் தமிழின் மரபினையும் அதன் இலக்கண இலக்கியங்களின் வரலாற்றையும், தமிழின் தெய்வப் பழமை மரபியல், ஒழியியல் இலக்கண மரபியல், இலக் கிய மரபியல், எண்ணம் இடம்பெரும் பகுதிகளால் சன்கு விளக்குவது. சமீபகாலத்திற்குள்ளேயே "தென் தொழி வரலாறு," "தமிழ் வரலாறு" முதலிய புது நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாயுள்ளது. தமிழ்ப்பண்டிதர் களுக்கு, மாணவர்களுக்கும்கூறியும் விளக்கக் கூடியது. புத்தகசாலை, வாசக சாலைகளுக்கும் இன்றியமையாதது. இது, திருவாவடுதறையா தின மகாவித்து வாலும் விளக்கிய யாழ்ப்பாணத்து வடகோவை-சுபா பதி நாவலரவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு அமுதுபெறடெம்பி எட்டுப்பக்கங்கொண்டிருநூ பாரங்களாக கல்ல சுடித்தமிழ் அச்சிடப் பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பின் விசேஷங்கள்:—தமிழ் ஆக் கிய முன்னுரை, நூலாசிரியர் சரித்திரம், மேற்கோள் விளக்கம், கடினசத்தி நிக்ம், அச்சப் பிழையின்மை முதலியன. வேண்டுகோள் கீழ்க்குறித்த விளக்கங் ளுக்கு எழுதவும்:—

- 1 காரியநரிசி, மலைய சைவலித்தாந்த சங்கம், தவாலாலம்பூர்.
- 2 சோதிடலிவாக புத்தகசாலை, கோக்தவில யாழ்ப்பாணம்.
- 3 சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை, 20, காரணைசார்கோயில்தெருயிலாப்பூர், சென்னை.

ANCIENT JAFFNA

MUDALIAR C. RASANAYAGAM c.c.s.

An authentic history of North Ceylon, Particularly of Jaffna based on archeological, Epigraphic and linguistic researches is stated here in a connected manner from ancient times up to the occupation of the Island by the European. Professor S. Krishnasamy Iyengar has given an appreciative foreword.

PRICE Rs. 5-8-0.

KALANILAYAM
Purasawalkam, Madras.

வர்த்தமானம்

நாட்டின் நலத்திற்கு வழி:—இப்பொழுதுபம்பாயி லிருக்கும் ஸ்ரீமான் K. S. வெங்கட்டராமணி, நாட் டின் நலத்திற்கு வழி பிடிவென விடுத்த அறிக்கை வருமாறு:—

“எனது வடஇந்தியப் பிரயாணம் முடிவுற்றது. பல விடங்களைப் பார்வையிட்டேன். கிராமங்களில் வாழும் ஜனங்களின் நிலையையும் கண்டேன். இப் பொழுது ஏற்பட்டுள்ள அரசியலில்லையும் பொரு ளாதார நிலையும் எங்கும் ஓராமத்தியின்மையப் பரப் பிள்ளன. எனவே ஜனநலத்திற்குரிய ஆக்கவேலை களில் மாதர்மனம் போலிலில்லை. இனி வரவிற்கும்கு சீர்திருத்தம் நமது சமூக வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய மாறுதலை ஏற்படுத்தலாம் என்று நினைக்கின்றேன். காந்தியடிகளின் பொருளோக்கம் தியாகமும் நமது நாட்டிற்கு நீர்பாய்ச்சியுளது. இனி நாம் உழுது பரம் படித்துஜனநலத்திற்கான பயிரை விளைவிக்கவேண்டி யபுதுதான்.

“எல்லோருக்கும் ஆரம்பக் கல்வியும் பசுப்பாடலில் லாத சாஸ்திரிகமான பொருளாதார முறையும் தரு வதானவோர் 10 வருடத் திட்டம் ஒன்று போட்டு இராஜ தந்திரிகள் உழைக்கவேண்டும். கிராமத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு வேண்டியவனவல்லாம், ஆரம்பக் கல்வியும், மின்சார அபிவிருத்தியும், நிலமும், சுகாதாரமும். இன்ன முறையில் உடனே கிராமப் புன ருத்தாரண வேலை துவக்கப்படவேண்டும்.”

இச்சொற்றொடர்கள் தரும் பொருள் தான் என் னவோர்.

ஸர். பி ஸி. ராம பிசுக்கீர்தர்:—திருவாங்கூரில் ஸர். பி.வி.ராய் குடியேற்றவது:—திருவாங்கூர் மக் கன் தமது நாடான திருவாங்கூரின் நலத்தை நாடி வது முறையாகுமெனினும், தாங்கள் முதலில் இந்திய யர் என்பதை மறக்கலாகாது. நம் நாட்டர் யாத்திரை செய்யும் பழக்கமுன்னவர்களாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் தாங்கள் இந்தியர் என்னும் என்னும் ஏற்படும். மேலும் நாம் காரியசபையான காரியங்களின் தெரிந்து முயலும் பரிந்து பெறவேண்டும். பொறுமையும் கைநிரலும் வேண்டும். கைத்தொழில் அபிவிருத்தியில் நாட்ட முறையானவர்களாக விருக்கவேண்டும். படித்து உத்தியோகம் செய்யும் நோக்க முறையவர்களாய் நாம் இருத்தல் கூடாது. கல்விக்காகக் கல்வி கற்கவேண்டும் என்னும் என்னும் இப்பொழுது நம்மை விட்டகன்றுவிட்டது. நாம் வியாபாரியாகவும், விவசாயியாகவும், கைத்தொழிலாளியாகவும் இருக்க ஆசைப்படுவேண்டும். அத்துடன் பொதுஜன சேவையும் செய்துவரவேண்டும்.

ஒரு மாதின் ஆராய்ச்சி:—இரீசில் என்னும் ஒரு ஆக்கியெயமாது, லண்டனில் உள்ள ஒரு தேப் பாணக் கடைபிலிருந்து தினம் ஒன்றிற்கு 200 கப் தேத் தண்ணீர் வரவழைத்துச் சரப்பிடுகின்றாராம். அம் மாத தேபினைத் குருகுமெனக்கொண்ட கண்டுபிடிக்கவும், அப்பாணத்திலும் மனிதனுக்கு ஏற்படுகின்ற பலபாபன்களை ஆரம்பவந்தகாகவும் இப்படிச்செய்கின்றாராம்.

சங்கீதத்தின் சக்தி:—நார்வே நாட்டு ஆராய்ச்சிக்காரர்களில் ஒருவர் பலகன் ஆர்த் வந்துமுடிவு கியப்பதற்குரிய தாய்க்கொண்டிருந்தார். மாயிசுக்கள் இருக்க முடிந்தால் படிக்கொண்டிருந்தால், அவை மாதக் கணக்கில் தொடங்குகின்றனவாம். இன்னும் அவ் வழிநூர் சக்திதேய்தின் சக்தியை முற்றிலும் அறிய ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கின்றாராம்.

சேவை சங்கம்:—செங்கல்பட்டு ஜில்லையிலுள்ள நல்லாற்றுார் என்னுமிடத்தில் இருக்கும் ஜம்ன்சூர் ஸ்ரீமான் M. R. மாணிக்கராஜமுதலியார் தந்து நிலத்தில் 25 ஏக்கரை, சென்னை சரஸ்வதி சங்கத்தின் ஆதரவில் கடைபடறும் சேவைசங்கத்திற்கு இனாமாக அளித்தான்றாராம். இங்கு ஹரிஜன் குடியியல்களுக்குத் தொண்டர்களைத் தயார்செய்யவும் ஹரிஜனங்களுக்குக் கல்வியோ திக்கவும் தேவையான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். இந்த 25 ஏக்கர் நிலங்களில் விவசாயப்பண்ணைகளுக்கும் கைத்தொழில் சாலைகளுக்கும் நிறுவப்பெற்று, வீட்டிக் கைத்தொழில் கற்பிக்கப்படும். சரஸ்வதி சங்கத்தைச் சேர்ந்த 3 சாதுக்கள் இப்பொழுது இச்சேவை சங்கத்தில் வேலை செய்துவருகின்றனர் என்று தெரிகின்றது.

ஸ்ரீமதி அன்னி பெலண்டி:—பிரம்மஞான சங்கத்தலைவியான ஸ்ரீமதி அன்னி பெலண்டி அம்மையார் நோயுற்றிருக்கின்றனாராம். அவர் தாம் 1926-27 ஜன் மத்தில் இந்தியாவில் சுதந்திரியவருப்பிற்கு அறங்கூர் தியாவிற்குத் தொண்டுசெய்யப்போவதாகக் கூறுகின்றாராம்.

அற்புதக் கட்டல்:—அமெரிக்காவில் S. S. மாள் ஹிடன் என்னும் ஒரு புதிய கப்பல் கட்டப் பெற்றிருக்கிறது. அது 750 அடி நீளமும், 320,000 டன் நிறையுமுள்ளது. அக்கப்பலை 1250 பார் சகல வச திகளுடனும் பிரயாணம் செய்வலாடாம். அக்கப்பல் மணிக்கு 28 மைல் வீதம் செல்லுமாம். பிரயாணிகளின் வசிக்கான பல ஏற்பாடுகள் இக்கப்பலில் செய்யப்பெற்று இருக்கின்றதாம். குளிர் அதிகமாகியின் உட்கணத்தைத் தரவும், உட்கணம் அதிகமாகியின் குளிர்ச்சிதரவும் மின்சார மூலம் இக்கப்பலில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பெற்றுள்ளனாம். படக்காட்சிசங்களை, நடனசாலைகள், உலாவலுத்திட்டங்கள், விளையாட்டு மல்லங்கள், பத்திரிகை நிலயம் முதலியவைகள் இருக்கின்றனவாம். இந்தக் கப்பலில் 8 தளங்கள் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இக்கப்பலுக்கு கட்டியபடிக்க 10500000 டாலர்கள் பிடித்தனவாம். உலகிலே இவ்வளவு பெரியதும் இவ்வளவுவசதிகளை உடையதுமான கப்பல்வேறு இல்லையாம். ***

ஸ்ரீமான் கந்தையா என்னும் இலங்கை வாசி ஒருவர் சைக்கிளில் உலகயாத்திரை செய்வதற்காக இரண் ஆண்டுகளுக்குமுன் புறப்பட்டு, மலேசர்க்கன், பர்மா முதலிய விடங்களைப் பார்வையிட்டு, பர்மாவிலிருந்து சைக்கிளில் மூலமாக வட இந்தியா வந்து அங்கிருந்து சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்துள்ளார். இனி அவர் ஐரோப்பிய நாடுகள் செல்வார் என்று தெரிகின்றது. ஜலமார்க்கத்தை மாத்திரம் அவர் கப்பல் மூலம் கப்பல்பார், தரமமார்க்கத்தைச் சைக்கிளில் மூலமே கப்பல்பாராம். ***

சோலியத் ருஷியா:—ஸ்ரீமான் ஜவஹர்லால் நேரு ருஷியா சென்று, அங்கு நடைபெறும் அரசியல் முறையையும் வாழ்க்கை முறையையும் சோல் பார்வையிட்டிடு, வரைத் தட்டிக்கொண்ட தமியும் மொழிப்பெயர்ப்புப் பாரதி பிரசாரவயத்திலிருந்து வரப்பெற்றோம். இப்படித்தத்தகம் கிடொன்ற ஸைலியில் 183 பக்கங்களைக் கொண்டது. லெனின் முதலிய தலைவர்களின் படமும் பொருட்காட்சிசங்களை முதலியவைகளின் படங்களும் நல்ல காணத்திலும் அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றன. ருஷிய நாட்டில் குடி அரசியல்முறை, பொதுவடைமை முறை, மணமுறை, குற்றமும் தண்டனையும் அநியாயவலியையும் இதனால் விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இப்படித்தத்தின் விவர ரு. 1-4-0 வேண்டியவர்—பாரதி காப்பாயும், உத்தம பாரதியும், மதரா ஜில்லா, என்ற விவசத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

— கம்பராமாயணம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு
முதலியவைகளுடன்

வை. மு. சடகோப ராமநஜாசாரியார்
சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்
வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியார்.
ஆசிரியர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றவை.

* பால காண்டம்	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	„	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	„	4	0	0
கிட்கிந்தா காண்டம்	„	4	8	0
சுந்தர காண்டம்	„	5	0	0
புத்த காண்டம்—2 பாகம்	„	10	0	0

தபால், அலங்கார இரயில் பார்வல் சுட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதியாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர்:— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேசபலம், ரூபகச்சத்தி, உற்சாகம், ஊக்கம், சக சம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில் எங்கள் பிரசித்திபெற்ற ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்ரைகள் பலவருத்தி ஒளவுதங்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில் நிற்கின்றன. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற 58 வருஷங்களாக) உபயோகித்து குணமென்றும் பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் ஒரு டப்பியை உபயோகித்துக் குணத்தை அறிவுங்கள். 32 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1 0 0 5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0 இறும்! ஆரோக்கிய சிந்தம் இறும்! ஆதங்க நிக்ரஹ ஒளவுதாவையும், 26, பிராட்வே, மதராஸ்.

NATIONAL INSURANCE COMPANY, LIMITED.
Head Office: NATIONAL INSURANCE BUILDING, 7, Council House Street, Calcutta.
New Business Completed During 1932 ... Rs. 1,55,66,720
Out of a business of ... Rs. 1,96,70,000 received in proposals. for the policyholder and an investment point of view.
Life Assurance is security for the policyholder and after him for his wife and children.

கற்பக மலர் (சிறு கதைகள்)
(ஆசிரியர் - சகோதரி வி. பாலம்மாள்)
மலர் 1 - விருந்தில் லிலங்கு - விலை அணு 3.
மலர் 2 - அவள் இஷ்டம் - விலை அணு 3.
ஏழை ஸ்தம்புக்கு 2 புத்தகங்கள் அனுப்பப்படும்.
பூரிமதி பிரகராஸயம், மயிலாப்பூர், சென்னை.

Claims paid over ... Rs. 1,00,00,000
Total Assets exceed ... Rs. 1,90,00,000
For Terms & Conditions apply to:—
T. ANANTACHARI, Branch Secretary, OR R. G. DAS & Co., 118, Armenian Street, Madras. Managers.

ஒரு முக்கிய சங்கீத நூல்
“வரீனமாலிகை”
சங்கீத ஆசிரியர்களுக்கும் கர்னாடக சங்கீதம் அப்பியசிக்கிறவர்களுக்கும் வேண்டிய நூல். ஒவ்வொரு மாணுக்கர் கையிலும் சங்கீத பாடசாலைகளிலும் இருக்க வேண்டியது. 40 ராசங்கீதங்களுக்கு லக்ஷணங்கள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் விலை அணு 12.
வி. ராமஸ்வாமி சாஸ்த்ருவு அண்டு ஸன்ஸ், 292, எஸ்பிஎன்டேட், மதராஸ்.

FIRE & ACCIDENT RISKS covered by NATIONAL FIRE AND GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd., NATIONAL INSURANCE BUILDING, 7, Council House Street, Calcutta.
For Terms & Conditions apply to:—
T. ANANTACHARI, Branch Secretary, OR R. G. DAS & Co., 118, Armenian Street, Madras. Managers.